

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVII Nr. 7731

Miercuri 12 iunie 1968

8 PAGINI - 40 BANI

Biblioteca Centrală Regională Hunedoara
PROLETARII DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

IN ZIARUL DE AZI:

● De ce contraveniți Legii circulației? ● Cum se asigură stimularea creației tehnice originale ● Facilul și gratuitatea — apanaje ale filmului „de divertisment?” ● SPORT

Pot suplini indicatorii valorici îndeplinirea EFECTIVĂ a planului de investiții?

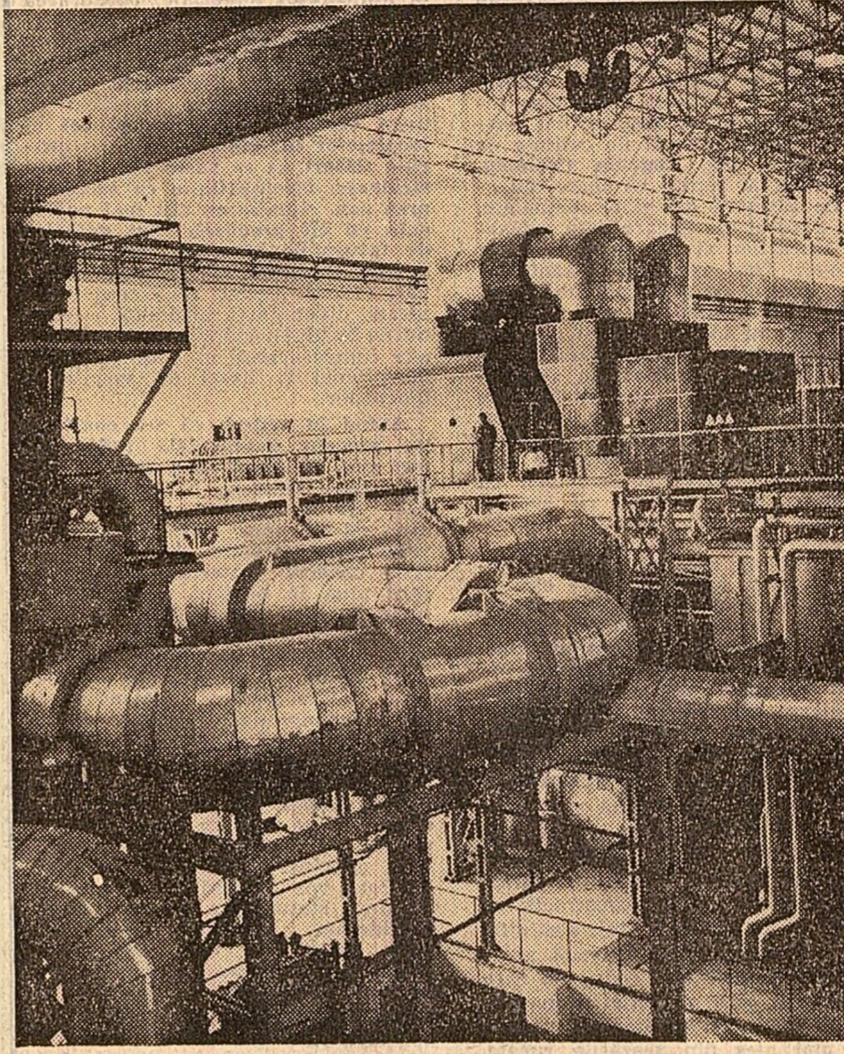
După cum se știe, pentru industria chimică, 1968 este anul în care trebuie să intre în funcțiune importante capacități de producție, imperativ cerut de necesitățile economiei naționale, de contribuția pe care această importantă ramură este chemată să o ducă la amplificarea acumulărilor bănești ale statului. Este vorba, printre altele, de noi fabrici de îngrășăminte cu azot la Craiova și Tr. Măgurele, de dezvoltarea combinatului chimic din Tg. Mureș, de unele capacități la combinatul petrochimic Pitești, la cel din Ploiești și la combinatul chimic de la Fântâna Vlcea. Corespunzător acestor mari sarcini de investiții, îndeplinirea lor a fost pregătită în condiții mult mai bune decât în anii precedenți, alți din punct de vedere al asigurării cu documentațiile tehnice și de execuție, cit și din cel al organizării șantierelor pentru crearea frontului de lucru pe timp frigos, Totodată, problema utilajelor tehnologice a căpătât soluționări mult mai apropiate de cerințele șantierelor și ale graficelor de montaj. În asemenea condiții, nu întâmplător realizările valorice obținute în primele patru luni ale anului au marcat 108 la sută — 112,9 la sută la construcții și montaj — comparativ cu planul pe această perioadă și 26,8 la sută, respectiv 32,5 la sută, față de prevederile planului anual al industriei chimice.

Pe ansamblul investițiilor industriale chimice și mai ales sub aspectul realizării valorice, deci stăruința este bună, ceea ce atestă seriozitatea cu care conducerea ministerului respectiv și întreprinderile de construcții din cadrul Ministerului Con-

strucțiilor pentru Industria Chimică și Rafinării au privit și privesc sarcinile ce le revin din planul de stat în domeniul analizat. Totuși, pe unele din principalele șantiere au continuat să se manifeste anumite carențe și dificultăți care s-au soldat cu rezultate necorespunzătoare în ceea ce privește îndeplinirea planului de punere în funcțiune. La 30 aprilie a.c., două mari capacități de producție și un obiectiv, al căror termen de dare în exploatare a expirat încă din 1966, erau nerealizate, iar în trimestrul I 1968 nu au fost terminate cele două capacități de producție de la combinatul din Tg. Mureș, etapa II-a. În perspectiva îndeplinirii la termen a planului de punere în funcțiune, în trimestrele II și III, în cazul a 11 capacități ale industriei chimice se ridică serioase semne de întrebare. Ele au la bază unele cauze de mare adâncime și actualitate, dintre care asupra celor mai insistăm în mod deosebit, cu speranța că neînținerii vor fi înlăturate în cel mai scurt timp.

Care sînt aceste cauze mai importante? Una constă în lipsa acută de materiale — determinată de o slabă preocupare manifestată în acest sens de constructorii sau de neonorarea contractelor de către petrochimicii. Astfel de situații s-au consemnat și la fabrica de acrilonitril din cadrul Combinatului petrochimic Pitești, lipsa de grijă pentru o execuție calitativă corectă a lucrărilor a necesitat un volum important de refaceri. Astfel de situații s-au consemnat și la fabrica de acrilonitril din cadrul aceleiași combinat, ca și la dezvoltarea Uzinei de sodă Govora.

Cornel PELIGRAD
director în Banca de Investiții
(Continuare în pag. a III-a)

Termocentrala București-sud, înzestrată cu echipament de înaltă tehnicitate
Foto: Sorin Dan

Plecarea tovarășilor Giancarlo Pajetta și Carlo Galluzzi

Marti la amiază au părăsit Capitala tovarășii Giancarlo Pajetta, membru al Direcțiunii și al Biroului Politic al Partidului Comunist Italian, și Carlo Galluzzi, membru al Direcțiunii, șeful Secției externe a P.C. Italian, care au făcut o vizită în țara noastră, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

La plecarea, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, șef de secție la C.C. al P.C.R., activiști de partid. (Agerpres)

Promovarea spiritului modern în învățămîntul nostru universitar

ancheta pedagogică

În întreaga lume universitară și științifică, perfecționarea învățămîntului superior constituie astăzi obiect de studiu și de largă dezbateri. Faptul nu este de loc întâmplător. În epoca noastră, învățămîntul superior — consacrat în excelență pregătirii noulor promeniți de specialiști în toate domeniile, formării tinerilor intelectuali — este pus în fața unei probleme științifice noi, a unor responsabilități sociale sporite, izvorite din

condițiile social-istorice și tehnico-științifice specifice ale contemporaneității. În țara noastră, după cum se știe, a avut loc în ultimul timp o amplă dezbateri asupra problemelor învățămîntului, inclusiv asupra coordonatelor vietii universitare

și viitorul școlii românești a fost precedată de o discuție intensă, desfășurată ani în șir de specialiști care s-au consultat îndelung cu corpul profesional și cadrele din producție, precum și de dezbaterile ample aflate din partea de specialitate cit și cea de mare tiraj timp de luni de zile, atestată nu numai temeinicia cu care au fost abordate necesitățile actuale, a duse învățămîntului, caracterul său modern, ci și realismul cu care s-au studiat și apreciat corelația dintre aceste probleme internaționale, al cauzei luptei anti-imperialiste. Aceasta este fără îndoială prima concluzie ce se degajă după vizita în România a delegației Republicii Congo. Ea a prilejuit un larg schimb de păreri cu privire la relațiile bilaterale dintre cele două țări și partide, la principalele probleme internaționale, contribuind prin aceasta la o cunoaștere mai aprofundată a preocupărilor celor două state și popoare, ilustrând dorința lor comună de a colabora în avantajul reciproc, al păcii și cooperării internaționale, al cauzei luptei anti-imperialiste. Aceasta este fără îndoială prima concluzie ce se degajă după vizita în România a delegației Republicii Congo. Ea a prilejuit un larg schimb de păreri cu privire la relațiile bilaterale dintre cele două țări și partide, la principalele probleme internaționale, contribuind prin aceasta la o cunoaștere mai aprofundată a preocupărilor celor două state și popoare și creșterea premiselor colaborării lor viitoare.

În cursul celor șase zile petrecute în România, președintele Massamba-Débat a avut posibilitatea să cunoască nemijlocit muncă și realizările poporului român, cărora le-a acordat o înaltă apreciere, „România — spunea președintele — ne dă exemplul unui popor harnic, demn, mîndru de destinul său”. Oaspetele a elogiat „mensele progrese realizate de poporul român prieten, sub conducerea luminată a Partidului Comunist Român”. Președintele Republicii Congo a fost martorul unor vii manifestații de simpatie față de poporul român. În Capitală, la Ploiești, Brașov, pe litoral, pretutindeni, pe unde a trecut el, a fost întîmpinat de mii de oameni, care i-au făcut o primire călduroasă. În acest sens și-au găsit expresie sentimentele de prietenie pe care poporul român le nutrește față de poporul congolez, stima față de eforturile depuse pentru înlăturarea urmărilor dominației coloniale și înaintarea Republicii Congo pe calea progresului. După cum se știe, poporul nostru a salutat cu căldură crearea statului independent Republica Congo (Brazzaville) în 1960 și a urmărit cu simpatie

Florică DINULESCU
(Continuare în pag. a IV-a)

PAGINA A V-A

OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU EL INSUȘI...

- „Eu am un principiu!” — ce semnifică această exclamație
- Timpul trece, leafa merge, „noi cu drag muncim”...
- A fi sau a nu fi... cazul

PAGINA A VI-A

- „MAȘINA DE GINDIT” A ECONOMIEI MODERNE (ancheta internațională a „Științelii”)

Șantier în plin șantier

La ora cînd apar aceste rînduri, primul mineral românesc de 12.500 tîni a părăsit locul de naștere — șantierul de la mila 80 pe Dunăre — desprinderea pentru totdeauna de tîrîm care i-a dat naștere generînd emoția primei călătorii în larg. Șantierul pălătan se aseamănă cu un cub din care navele își iau „zborul” la intervale în nici un caz dictate de anotimpuri, ci de oameni, iar momentele acestea petrecute sub semnul despărțirilor nostalgice sînt, în fond, semnele marii sale vitalități. Un cub de urzică, lebede ale oceanelor, care snorește forta și diversitatea flotei noastre... După fiecare clipă de maturitate, nava proaspăt arborată la catarg steagul celei dintîi călătorii și, ca într-un proces biologic complex, altă năvălă în la locul, zoriță și ea spre cîmpul totdeauna solemn ale plecării. Care este mecanismul ce săvîrșeste acest circuit neîntrerupt, în care vapourul refac fidel, întocmai ca și oamenii și la nouăzeci lor, un destin fără echivoc? Ce legi sînt impuse materiei inerte, statelor și miilor de tone de tablă, instalațiilor electrice și electronice, metalului în gene-

ral — cu toate componentele sale și cu înlocuitorii stabiliți după o matură selecție — pînă la fîntîrul grav cu ecouri peste Marele Fluviu, la despărțirea de port, de șantier?

În căutarea acestor răspunsuri, am dat peste realitatea intimă a „uzinei de vapoare”, am aflat un „șantier

Reportaj de Ilie TĂNĂSACHE

în șantier”, care determină preferențe cu implicații profunde, impuse de avantajele tehnicii noi. La ritmul alert al activității constructorilor de nave — în cincinal vor pleca de aici 50 de nave de capacități diferite — s-a adăugat în ultimii ani o adevărată ofensivă de modernizare a șantierului.

— Cele câteva sute de milioane de lei cerute de lucrările din ultima vreme — ne spune directorul tehnic

Stefan Drugescu — au fost investite înainte de toate în sincronizarea șantierului cu nevoile tehnice imediate. Ambițiile noastre de a construi la nivel mondial au o bază materială corespunzătoare.

— Ce parte a șantierului a fost atacată mai întîi?

— Toate părțile. S-a lucrat pe toate fronturile, inclusiv oamenii.

Un plan vast a cărui realizare se dovedește posibilă.

Am parcurs hala de armare, noul edificiu de arhitectură industrială cu care s-a îmbodăit de curînd străvechea șelă a Galaților. La cîțiva pași înăuntru — carouri pe cîte trei rînduri. Unele încă roșii, altele cu suprastructura albă. Macaralele portale așezau calm, exact, de pe mal în adîncul caletor, motoare, piese grele, instalații asamblate. Hala, albă și ea, cu geamuri verzi-abastre, cu plafonul înalt de sticlă și tablă ondulată vopsită în albastru. Compartimentat după o matură chibzuință, spațiul acoperă de 3.400 metri pătrați a adunat aici, lângă navele în

(Continuare în pag. a VII-a)

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe șeful delegației guvernamentale economice a R. D. Vietnam

Marti dimineață, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri, și Gheorghe Rădulescu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a primit pe tovarășul Le Thanh Nghi, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri al R.D. Vietnam, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.D. Vietnam, șeful delegației guvernamentale economice a R.D. Vietnam.

O expresie a hărniciei, talentului și dragostei de muncă a tineretului școlar

Sala Dalles, sala de prestigiu și tradiție artistică a Capitalei, poartă acum pe panourile pe care au poposit de decenii celebrările ale artei noastre și de o bună parte — lucrările celor mai tineri artiști ai țării — pionieri și elevi ai școlilor de cultură generală, al liceelor de artă plastică și profesională.

Există însă un sector deosebit de amplitudinos al spiritului practic al unor expozite, care interesează în mod deosebit, care conține date de mare importanță didactică și artistică și care are în ansamblul expoziției o importanță pondere. Este sectorul imaginii plastice, este ansamblul lucrărilor de artă realizate de elevi, lucrări ce conțin virtuți estetice demne de o analiză profundă.

Privesc cu interes și satisfacție realizările de artizanat ale copiilor din cercurile miilor îndemnatice, admir împreună cu miile de vizitatori realizările tinerilor fotografi — ce depășesc procedeele tehnice de laborator — realizînd imagini pline de autentică emoție artistică.

Există însă un sector deosebit de amplitudinos al spiritului practic al unor expozite, care interesează în mod deosebit, care conține date de mare importanță didactică și artistică și care are în ansamblul expoziției o importanță pondere. Este sectorul imaginii plastice, este ansamblul lucrărilor de artă realizate de elevi, lucrări ce conțin virtuți estetice demne de o analiză profundă.

CONTRIBUȚIE DE SEAMĂ LA DEZVOLTAREA RELAȚIILOR DE PRIETENIE ȘI COLABORARE ROMÂNŌ-CONGOLEZE

Vizita în țara noastră a secretarului general al Mișcării Naționale a Revoluției, președintelui Republicii Congo, Alphonse Massamba-Débat, se înscrie ca un moment important în dezvoltarea relațiilor prietenești dintre cele două țări și popoare, ilustrînd dorința lor comună de a colabora în avantajul reciproc, al păcii și cooperării internaționale, al cauzei luptei anti-imperialiste. Aceasta este fără îndoială prima concluzie ce se degajă după vizita în România a delegației Republicii Congo. Ea a prilejuit un larg schimb de păreri cu privire la relațiile bilaterale dintre cele două țări și partide, la principalele probleme internaționale, contribuind prin aceasta la o cunoaștere mai aprofundată a preocupărilor celor două state și popoare și creșterea premiselor colaborării lor viitoare.

În cursul celor șase zile petrecute în România, președintele Massamba-Débat a avut posibilitatea să cunoască nemijlocit muncă și realizările poporului român, cărora le-a acordat o înaltă apreciere, „România — spunea președintele — ne dă exemplul unui popor harnic, demn, mîndru de destinul său”. Oaspetele a elogiat „mensele progrese realizate de poporul român prieten, sub conducerea luminată a Partidului Comunist Român”. Președintele Republicii Congo a fost martorul unor vii manifestații de simpatie față de poporul român. În Capitală, la Ploiești, Brașov, pe litoral, pretutindeni, pe unde a trecut el, a fost întîmpinat de mii de oameni, care i-au făcut o primire călduroasă. În acest sens și-au găsit expresie sentimentele de prietenie pe care poporul român le nutrește față de poporul congolez, stima față de eforturile depuse pentru înlăturarea urmărilor dominației coloniale și înaintarea Republicii Congo pe calea progresului. După cum se știe, poporul nostru a salutat cu căldură crearea statului independent Republica Congo (Brazzaville) în 1960 și a urmărit cu simpatie

lupta desfășurată cu perseverență de poporul acestei țări împotriva uneltirilor cercurilor neocoloniiale și ale forțelor reacționare interne, pentru consolidarea independenței. El se bucură sincer de faptul că, într-un timp atât de scurt, în această țară s-au obținut succese importante pe calea progresului economic și social, au apărut sau sînt în construcție importante obiective economice și sociale, sub conducerea Mișcării Naționale a Revoluției, se înfăptuiesc planuri de dezvoltare a economiei și culturii.

Nicolae N. LUPU
(Continuare în pag. a VII-a)

pagina economică

SUCCESELE ÎN RIDICAREA CALITĂȚII PRODUSELOR UMBRITE DE O ACTIVITATE FINANCIARĂ DEFECTUOASĂ

Ca și mersul termometrului, stocurile supranormative din întreprindere, înregistrând valori ridicate, semnalază starea anormală a compartimentului de aprovizionare și desfășurare, având implicații serioase asupra situației financiare. Într-o asemenea fază, se află, de mai multă vreme, uzina ploieșteană „1 Mai”.

Dacă la sfârșitul anului trecut în magazinele uzinei erau stocate — pe neașteptate — materii prime în valoare de circa 2,5 milioane de lei, la finele trimestrului I 1968, supranormativele urcau la 17 milioane de lei.

această direcție nu s-a făcut nimic. O mașină de calcul contabilă ce a fost adusă în uzină, dar la care nu s-a procurat și capul electronic, nu este de nici un folos.

ancheta economică

Cluză ce se face o muncă de conducere pompoasă, unele analize întocmindu-se prea târziu, cind fenomenele negative și-au făcut efectul. Într-o analiză a activității uzinei, în care se observă o serie de justificări nerale cu ocazia raportărilor în diverse situații și dări de seamă (inclusiv bilanțul contabil) și, în final, organul bancar trage concluzia ce se face o muncă de conducere pompoasă, unele analize întocmindu-se prea târziu, cind fenomenele negative și-au făcut efectul.

te deosebit de grave, cum e cazul semnalat de ing. Florea Ivan. La 10 aprilie, uzina a înaintat adjunctului ministrului Industriei construcțiilor de mașini, tovarășul Mihai Martinescu, o scrisoare prin care făcuse cunoscut că datorită unor schimbări de plan cerute de relațiile cu partenerii externi, direcția generală tutelară a fost rugată să acționeze pentru reducerea reparatiilor nr. 14 103 cu 25 de bucăți grupă de foraj G.F.C.-12 de 700 C.P., contractate în trimestrul IV 1968 și a celor cu nr. 14 103 de 21 bucăți motoare G.F.C.-6, dar că aceasta n-a catadidit să dea un răspuns.

Unul din meritele cooperatizării din Brateș îl constituie faptul de a fi sesizat de la început, că sporirea producției nu poate fi concepută fără organizarea pe baze științifice a selecției. În această privință ei au acumulat o bogată experiență. După ce s-a stabilit valoarea zootehnica a fiecărei vaci cumpărate s-a trecut la reținerea vitelor prove-

și fături s-a reușit să se realizeze un indice ridicat de natalitate care anul trecut a fost de 97 la sută.

Creșterea producției de lapte a fost influențată într-o măsură hotărâtoare de asigurarea unei baze furajiere îndestulătoare, compusă din plante valoroase, bogate

Cooperatorii au pus accent nu atât pe extinderea suprafețelor cultivate cât mai ales pe sporirea producției la hectar. Ei au desființat largi acțiuni de fertilizare a terenurilor cultivate cu plante furajere, de curățire și îngrijire a finetelor, de irigare a unor culturi. În

corporeală. În folosirea rațională a furajelor, o deosebită importanță o are determinarea capacității maxime de producție a animalelor. Lipsa concentratelor în unele perioade este compensată cu alte furaje cu un conținut bogat de elemente nutritive. Spiritul gospodăresc al cooperatizării din Brateș reiese și din faptul că, pînă în prezent, n-a existat un singur an cînd furajele să nu le fi ajuns pînă la noua recoltă.

Unul din factorii determinanți care a asigurat sporirea producției de lapte de la an la an l-a constituit faptul că animalele au fost încredințate unor din cei mai buni și harnici cooperatori. De la început, conducerea cooperativei s-a preocupat să asigure permanentizarea acestora. Așa se face că, din cei 26 de mulgători, 11 lucrează la fermele de vaci încă de la înființarea cooperativei. Pentru a-și putea desfășura în bune condiții activitatea, mulgătorii au fost instruiți în cadrul unor cursuri de scurtă durată. Paralel, s-au organizat schimburi de experiență, unde mulgătorii cei mai buni și-au expus metodele de muncă privind îngrijirea și furajarea animalelor.

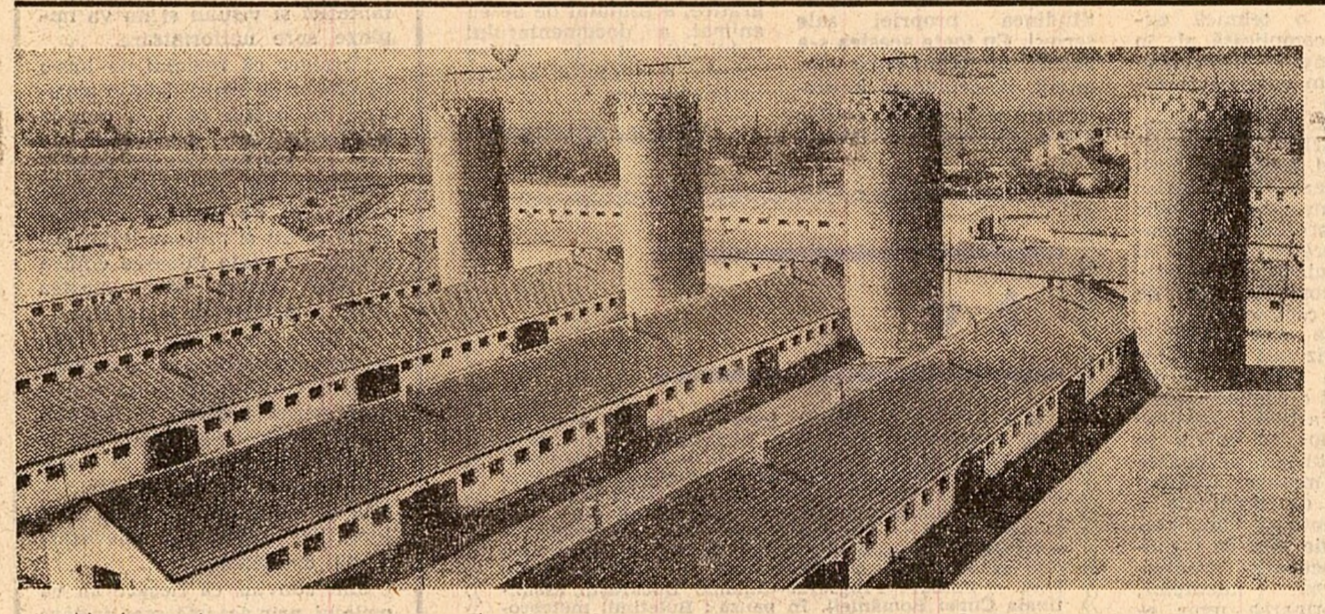
COVASNA: Un remarcabil spor în producția de lapte

tribuna experienței cooperatiste înaintate

De un ajutor real în acțiunile de selecție este asigurarea unei evidențe clare privind data fătării, greutatea vitelor, producția de lapte pe lactații, procentul de grăsime din lapte etc. Această evidență dă posibilitatea să se cunoască, în amănunțime, valoarea zootehnica a fiecărei vaci. Datorită evidenței clare, a grijii cu care se urmărește realizarea planului de mone-

aste din vremea cînd s-a început producția de lapte. Vitele destinate prășiei au fost hrănite și îngrijite în condiții corespunzătoare. De un ajutor real în acțiunile de selecție este asigurarea unei evidențe clare privind data fătării, greutatea vitelor, producția de lapte pe lactații, procentul de grăsime din lapte etc.

Asigurind cantități îndestulătoare și variate de nutrețuri, cooperatorii au avut posibilitatea să hrănească rațional animalele. Rațiile sînt întocmite periodic ținîndu-se seama de nutrețurile existente în unitate, de conținutul lor în substanțe nutritive. Gruparea vacilor în funcție de producția realizată a creat condiții să se asigure rații în raport cu producția și greutatea lor

Noul complex pentru creșterea vacilor de la Întreprinderea agricolă de stat Dorolț, județul Satu Mare

Pot suplini indicatorii valorici îndeplinirea efectivă a planului de investiții?

(Urmare din pag. 1)

Dincolo, însă, de toate aceste cauze, cea care acționează ca o principală frînă în calea terminării în termen a lucrărilor de investiții ale industriei chimice o constituie neasigurarea unor utilități tehnologice, la datele riguroso stabilite în graficele santierelor. La sfîrșitul lunii aprilie, pe 17 din cele 20 de santiere mari ale acestei ramuri s-au semnalat dificultăți generate tocmai de lipsa unor utilități tehnologice. În acest sens, este oare admisibil să pe 6 santiere nu se făcuse încă contractarea, pentru toate utilitățile necesare? E cazul dezvoltării Uzinei de fibre sintetice Săvinești, al uzinei de anvelope „Victoria” — Florești etc. Alte utilități — pentru dezvoltarea Uzinei de aluminiu Slatina etapa a III-a sau a fabricii melana Săvinești — deși contractate, au prezăvute termene de livrare cu totul necorespunzătoare datelor reclamate de faza montajului. În fine, unele neajunsuri sînt întîlnite pe santiere și datorită neonorării de către furnizori a utilităților tehnologice la termenele contractuale. Printre unitățile furnizoare, răspunzătoare de această încălcare a disciplinei contractuale se numără uzinele „Grivița Rosie”, U.Z.U.C. Ploiești și Uzina mecanică Timișoara, restanțiere cu multe luni și multe tone de utilități tehnologice pentru noile santiere.

ecouri CUM SE ASIGURĂ STIMULAREA CREAȚIEI TEHNICE ORIGINALE?

După publicarea anchetei „Se pot rectifica sinuozitățile evaluării efectelor economice ale invențiilor tehnice?”, la redacție au sosit numeroase scrisori în care autorii lor își manifestă satisfacția abordării publice a unor probleme de mare interes științific și tehnologic. Într-un număr din această anchetă, în care este înțeles în plus și altele situații în care activitatea de invenții, inovații și raționalizări este pe alocuri îngreunată. Din lectura teancului de materiale două aspecte concrete ale problemei în discuție se desprind cu pregnanță: tergiversarea aplicării unor invenții apreciate ca deosebit de valoroase și, din nou, tergiversarea acordării dreptului la un răscumăr echitabil și la o parte din veniturile realizate prin aplicarea acestor invenții, inovații sau raționalizări care se aplică de mai mulți ani, eficiența lor economică fiind deci dovedită. Publicăm, mai jos, câteva din aceste scrisori.

DE PATRU ANI SÎNTEM PURTAȚI CU VORBA

Invenția noastră se intitulă: „Metodă și dispozitiv pentru realizarea de ancore prin betonare” și ea a fost înregistrată în ziua de 20 martie 1965 sub nr. 753 la Institutul de studii și protecții hidroenergetice, iar două luni mai târziu, lucrarea a fost înmatriculată și la Oficiul de Stat pentru Invenții. Principiul ei este: mărirea vitezei de înaltare la lucrările din subteran, reducerea costului acestora. Propunerea a fost experimentată timp de un an pe santierul hidrocentral de la Argeș, mai precis la galeria de fugă și la centrala subterană, iar din luna aprilie 1964 s-a trecut la aplicarea industrială pe toate fronturile de lucru ale hidrocentralei. Rezultatele au fost mai mult decît mulțumitoare: s-a realizat o economie la deviz de circa 137 milioane lei, cît și o economie de valută prin renunțarea la importul unor instalații care costau 90 milioane lei. De asemenea, s-a reușit la excavarea a 90 000 m³ de rocă, la turnarea a 80 000 m³ de beton și la consumarea a 30 000 m³ de material lemnos. Față de metoda clasică, viteza la avansare în subteran a crescut de 4 ori, ceea ce a asigurat punerea în funcțiune în bune condiții și la termenul stabilit a centralei hidroelectrice.

Ing. Constantin RAIU
I.C.H. Lotru-Voinicea
Ing. Ilie GRAȚIOZI
I.S.P.H. București

NICI PE BANII MEI NU POT EXPERIMENTA?

Ideea inovativă despre care doresc să relatez am reținut-o din discuțiile ce le-am purtat adesea cu țesătorii

de covoare care îmi spuneau că, după opt ore de muncă, se simt foarte oboseți și nu aș fi putut să lucrez în continuare. Într-o zi, în timp ce lucram la un proiect de invenție, am avut o idee care mi s-a părut foarte interesantă. Am început să scriu și să desenez planurile tehnice. După două săptămâni, am terminat proiectul și l-am prezentat șefului meu de departament. El mi-a spus că ideea mea era bună, dar că nu avea bani să mă plătească pentru invenția mea.

După mai multe luni de căutări, am reușit să concep un semnalizator luminos care să avertizeze pe țesător cînd unul din fire s-a rupt și să-l ajute totodată pe acesta la depistare. Inovația am înregistrat-o la cabineta tehnică la Întreprinderea unde lucrez, în ziua de 17 martie 1968. După mai bine de 9 luni de așteptare, mi s-a comunicat rezultatul: „Inovația se respinge”, deși se recunoaște că ideea realizării semnalizatorului este bună. Nu m-a supărat atât respingerea inovatiei, cît mai ales superficialitatea cu care mi s-a analizat propunerea. Prin materialul așa zis „justificativ”, întocmit de cabinet, mi s-au atribuit lucruri despre care nici nu aminteam cît puțin în propunerea făcută. Nu m-am împacat cu acest verdict și la 13 ianuarie 1967 am revenit cu propunerea, cerînd, în ultimă instanță, experimentarea inovatiei pe un singur război de țesut, iar toate cheltuielile ocazionale de verificare a lucrării să fie suportate de mine. A trecut de atunci aproape un an și jumătate și nu mi s-a dat încă nici pînă acum răspuns. Dar orice răbdare are limită. În fața unui asemenea zid de indiferență cel mai adesea te cuprinde resemnarea.

Se vede clar că una scrie în noua lege a invențiilor, inovatizării și raționalizării și alta înțeleg unii dintre cei care trebuie să o aplice. Este absolut necesară intervenția pentru a-1 face și pe acestia să priceapă realitatea momentului pe care-l trăim.

Decabal BORDEANU
Uzinele textile Cisnădie

UN APEL CĂTRE OFICIUL DE STAT PENTRU INVENȚII

În luna mai 1966, cu nr. 51569 am înregistrat la Oficiul de Stat pentru Invenții dosarul de invenție intitulat „Elevator și transportor prin conducere a materialelor granulose”. Concomitent, dosarul a fost trimis și reținut la două direcții generale din minister, două institute de cercetări și trei întreprinderi industriale, fără a se obține un răspuns categoric pentru sau contra aplicării invenției. În baza instrucțiunilor nr. 186 ale O.S.I., la data de 12.XII.1967 mi s-a eliberat brevetul de invenție nr. 50082, dosarul invenției continuînd să circule pentru aviz. În decursul celor doi ani de „tratament”, am cerut în repetate rânduri, pe diverse căi, să mi se acorde posibilitatea confecționării unui prototip pe cont propriu, pentru a demonstra valabilitatea practică a invenției. Dar în zadar!

După obținerea brevetului am întocmit o lucrare de comunicare, în cuprinsul căreia am prezentat invenția descriptiv și economic și pe care am trimis-o la O.S.I., cu rugămintea de a se încadra invenția în prevederile noii legi a invențiilor, solicitînd totodată concursul acestui organ pentru publicarea lucrării. În cuprinsul lucrării am demonstrat, prin calcule și schițe, că acest elevator putea fi utilizat, cu o excepțională productivitate, la descărcarea automatizată a cargourilor minerale și a grînelor din cargouri cu însoțire simultană, fără a mai immobiliza, în acest scop, macaralele porturilor fluviale și maritime, precum și la elizarea automatizată a cărbunelui și minereurilor din abajatele subterane, cu încărcare directă în vagoane. Reamintesc acea-

sta pentru a scoate în evidență faptul că invenția prezintă o excepțională valoare economică. Pentru confirmare m-am oferit să prezint la experimentare un prototip, confecționat pe cont propriu, fără a implica riscul nimănui. Întrebarea pe care am adresat-o atunci O.S.I. era aceasta: unde și cui să mă adresez pentru acceptarea confecționării?

În răspunsul pe care l-am primit de la O.S.I. eram chiar eu rugat să definesc „care anumiți de stat sînt interesați (în realizarea acestei invenții n.a.) spre a le trimite documentația respectivă”. În ansamblul ei, noua lege a invențiilor, inovatizării și raționalizării a fost concepută pentru a înlătura obstacolele din calea finalizării invențiilor, iar forul suprem executiv este O.S.I., prin serviciul său de valorificare a invențiilor. Deci consider că m-am adresat exact la forul în măsură să mă sprijine.

Ing. Traian SACALUȘ
Galați

OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU EL ÎNSUȘII

„Eu am un principiu!“ — ce semnifică această exclamație

În cursul anchetei noastre, inginerul C.S. J din Cluj ne-a relatat următorul episod: „Veneam de la mare, vara trecut; întra două trenuri, am intrat în bufetul expres din Gara de Nord. Erau acolo, la o masă, vreo trei indivizi beți-morți. Un spectacol dezgustător chiar pentru mine, om de șanțier, trecut prin multe. Se distingea în special unul, un tip de degradat, un tip în care îl simțeam de departe pe pensionarul cvasi-permanent al pușcărilor. Beau toți acolo și discuta cu glas tare, în legea lor. O discuție de bețivi, fără subiect și fără predicat; vorbea fiecare urmându-și o idee fixă, fără să-l asculte pe celălalt. Brusca, cel despre care vorbim a pronunțat o frază ce m-a făcut să fiu atent. Zicea: „Domnule, mie îmi place omul să fie om!“ Și a mai zis de vreo zece ori, minute în lung. Interesant e că ceilalți, care nu-l ascultaseră până atunci, au devenit atenți și i s-au aliat: „Da, așa e...“ „Ba, unul a zis: „Asta e principiu! meu!“

Orinduri pe care a creat-o omenirea plină asfizi.

Valoarea unui principiu individual este o rezultanță a concordanței lui cu un principiu al colectivității. Societatea noastră are norme foarte limpezte care privesc legăturile inter-umane, relațiile de familie etc. A te subordona lor înseamnă a fi tu însuși.

„Și totuși, există încă rău în jurul nostru — constată medicul Mihai Ionescu din Ploiești. Avem încă o rezoluție destul de mare de ipocrizie, lași, minciună, carierism, indolență, ca să nu mai vorbim de cei care cad sub incidența Codului Penal. Să vă ilustrați cu un singur exemplu: ați auzit, nu-aș, sfaturile pe care pînă în ziua de azi, locuitorii de aici le dau copiilor. Dacă îi cam place paharul — sau, locuitorii de aceea, zic eu! — țâșni nu pe pierde nici un prilej să-i spună fiului că omul trebuie să fie cumpătat, să aibă măsură în toate și așa mai departe, dacă e un lăcomțiu, critică la serviciu toată ziua — bună ziua fiindcă nu-și face deloc, își va povăui copiii să fie harnici, îi va mustra pentru notele proaste; dacă, dar se pot de zeci de cazuri. Trai de aici conștientă că nerespectarea principiilor — bune era o rădăcină subiectivă — silbiciunea.

— Vreți să precizați?

— Un șef de secție, atelier, institut, orice, abuz și necinste, ajuns acolo naiba știe cum și care se mai menține tot naiba știe cum, îi va împărși, fatal, pe oamenii în subordine în două categorii: cei care nu vor cu nimic un chip să adere de la principii noastre și cei care le pășesc, adică în oameni de caracter și oameni fără caracter. El frînge șire ale spînării cu ușurința cu care frînge grșine. Un astfel de om este un adevărat mediu negativ pe toate trăsăturile de caracter și pe toate abilitățile sale.

— În situația la care vă referiți, cum vedeți remediu?

— Sînt oameni cu o muncă de o anumită răspundere în întreprindere, în secție sau atelier care nu au și conștiința răspunderii morale ce li s-a încredințat o dată cu sarcina producerii de suruburi sau mi știu ce alte piese. Ei nu știu — unii fiindcă nu pot, alții fiindcă nu vor — că pot să producă cele mai bune suruburi din lume dacă pășind sistematic planul dar dacă mîca un caracter s-a pervertit din pricina lor, ei nu-și îndepătesc decît jumătate din îndatoririle sale.

— Sîmblicune, lafă de ce? De ce credeți că un om nu respectă principiile eticii socialiste, adică de ce este slab?

— Pentru că fiecare om este un punct de întâlnire al unor forțe ce acționează în sensuri contrarii. Psihologia a depășit de multe decenii teoriile despre oameni totalmente buni și totalmente răi, viziunea romantică a bestiei și a sublimului. Astăzi știm un adevăr ce ni se pare elementar, acela că omul este un cîmp de bătăie, un teritoriu de luptă unde se intrună forțele binelui și ale răului; în același timp el este și cel mai de seamă participant la această bătălie. El ia, prin aceea că este om, partea puterilor propulsive, a energiilor pozitive. Aliații săi cei mai de seamă sînt principiile juste. Ele sînt barierele puterilor ridicate în fața tot ceea ce înjosește, coboară, degradează conceptul de om. Principiile și consecvența aplicării lor sînt un proces în permanentă mișcare, un fel de ștachetă ce se ridică permanent tot mai sus, tot mai sus. Omul, în efortul de a trece peste ea — dacă înmaginează nu e cam riscantă — se autoconstruiește, se înnoiește. El se încarcă, de-a lungul vieții, de tot mai multă umanitate.

Pe temelia de beton a principiilor socialiste existența își croiește albia ferită de furtunile devastatoare, apărută de oscilațiile erozive care, în cele din urmă, atacă pînă și substanța cea mai puternică. Societatea noastră face posibil adevărul și existența. A avea principii și a te conforma lor, a-ți conjuga efortul cu eforturile colectivității, a apăra cu fermitate, cu bărbăție convingerile, punctul propriu de vedere, a-ți polariza energia creatoare în jurul acestor principii — sînt tot altele feluri de a potența condiția umană, de a face să rodească grăuntele de omenire care este fiecare dintre noi.

George-Radu CHIROVICI

Ceea ce urmează va fi o fabulă cu mai multe întimplări și o morală. Morală ar suna cam așa: acolo unde a fost abandonată munca sinceră și năzuința de a o perfecționa, se instalează pe nesimțite birfa și intriga meschină pentru că energia oamenilor — care se cere consumată și să trăiască cinstit, să fie într-adevăr folositor societății.

„Mă adresez dumneavoastră în speranța că veți putea contribui la lămurirea unei situații care face ca atmosfera din Institutul de cercetări pentru protecția muncii să fie dominată de încordare, suspiciune și ură...“

„Și lista unor astfel de „cercetări“ continuă... La ea se adaugă și faptul că, peste o sută dintre nemele de cercetare incluse în planul institutului n-au fost

(te, ci de truda în laborator și în bibliotecă.

„Și pentru că au văzut că se poate și așa, unii dintre cercetători (ocupînd chiar posturi de cercetători principali) își completează abia acum studiile superioare; de necreuz, dar există aici și cazuri de „cercetători“ care au rămas la nivelul de pregătire al școlii medii!

„Și iată cum zgîndărită și scuturată bine, incompetentă devine ofensivă...“

„Unii își spun: dacă altă vreme am lucrat așa și n-a venit nimeni pînă acum să ne

niul al activității umane, este nevoie de oameni înzestrați, dăruți trup și suflet muncii științifice de înaltă înțuit și responsabilitate. Evident, aici — ca de altfel în orice sector de activitate — nu are de căuta funcționarii, nivelurile, mentalitatea, mișcărilor, activitatea, timpul trece, leața merge, noi cu drag muncim.“

Acesta este, s-ar părea, nodul cheie în dosarul cu pricina. Conducerea este acuzată că practică favoritismul și necinstea în

TIMPUL TRECE, LEAFA MERGE, „NOI CU DRAG MUNCIM“...

realizate, ca să nu mai vorbim de cele care, chiar trecute prin consiliul științific, s-au dovedit total lipsite de o importanță practică.

Se ridică firesc întrebarea: ci costă tot acest „savant“ joc de-a cercetarea? Institutul a fost și mai este încă subvenționat și în prezent neîndeplinit celor o sută de teme s-au pierdut aproximativ 20 de milioane lei. Dacă mai scotim și pe cele ratate ca și pe cele care nu și-au găsit aplicabilitate, statură apăsătoare, față de institutul respectiv, ca un veritabil Mecena. Dar pînă și Mecena le cerea proiectelor săi, în schimb, un număr de lucrări științifice practice la C.T.F.T. Lucrarea, care consta din 5-6 pagini dactilografiate, conchidea că pe șantier, e bine să fie o lumină bună și că se va studia în continuare un tip de proiect (1?).

Un alt cercetător a avut ca temă de studiu, tot pentru un an de zile, proiectarea unei clăpote de siguranță la cirgelte de macar. O pirghie și un șurub pe care orice lăcătuș le-ar fi executat fără proiect, institutul a avut să fabricarea unei cutii etanșe în care trebuiau păstrate capsulele de hopenalită (substancă de filtraj) pentru ustilele de autoservire necesare minerilor. Nu numai că etanșateaza nu era asigurată (au fost astfel scoase din uz 25.000 de capsule, în decurs de doi

spun că nu-l bine, de ce trebuie să vină acum? Dar ar trebui să înțelegă — declară dr. Ing. Traian Panescu, directorul Institutului — că e un proces firesc. Dezvoltarea rapidă a industriei, a tehnicii și a științei impune cercetării științifice continua ridicare a ștachetelor. Cum să faci o asemenea cercetare cu oameni care nu au nici pregătirea necesară și nici dorința de a se perfecționa? Acum cîntul am vrut să fac pentru cei mai slabi dintre cercetătorii noștri, un program de studii pe doi ani. Întîi au spus: „Da, e bună inițiativa!“ Pe urmă, însă, s-au codit: „Vedeți, noi sîntem mai bătîrîni, să ne mai apucăm acum de învățatură?“ Nu, compromisuri nu putem face! Într-o zi, tovarășul tehnician Constantin Radu mi-a zis: „Da, sînt slab, dar da! Le-am spus că așa ceva se poate. Nu avem asemenea temă“.

De reținut: „Sînt slab, dar da! Le-am spus că așa ceva se poate. Nu avem asemenea temă“.

angajarea, promovarea și stimularea cercetătorilor, lovind în cercetători vechi ai institutului. Iar conducerea acuză pe unii dintre acestora de incompetență și de rutinizare și anihilare. Nu este lipsită de importanță nici maniera în care se desfășoară această dispută, statură de orice principiu. Iată doar câteva exemple:

Acum mai bine de doi ani a fost numit în funcția de director științific al Institutului inginerul Petre Sonea, conferențiar la Politehnică. Despre el se spune că a venit la institut și s-a apucat de... critici. După cum ne dăm seama, asta a sîrmit, în mîntea unora, stupoare. „Auzi, să critici! Cînd s-a mai spusă ceva s-a înstituit?“ Si să vedeți că Sonea l-a criticat chiar pe Simion!

Sonea despre Simion: „În 1967, eu și domnia sa trebuia să efectueze un standard pentru care a avut un termen de șase luni. La expirarea termenului, tovarășul Simion a cerut o amănunțită s-a mai acordat trei luni, la capătul cărora dînsul a predat un standard gresit. Cum timp nu mai era, și pentru că eu nu am avut timp să revizuiască (cu unii dintr-un grup de lucru) să sprijine în acest prin care Sonea spera să fie capatul pentru funcția de director plin. L-a trimis la specializare deși îl declarasem incompetent! Cînd a avut dreptate, directorul Sonea: cînd l-a decretat incompetent pe Simion sau cînd l-a promovat? Dar Simion nu l-a sprijinit pe Sonea în acțiunea menționată.“

Sonea a propus înlocuirea unor cercetători lipsiți de calificarea corespunzătoare. El și-a angajat cercetătorii (prin investiții de „dezinteresate“) că noi angajați sînt cunoștințele personale ale lui Sonea. Ba încă, un concurs pentru o funcție de șef de secție, ținut în 1966, s-a eșuat din pricina imposibilității de aflat pentru autorul acestor rînduri.

Dacă pătrîni mai în a dîncul acestor temere, dezvăluirile te înduc într-o horă drăcească în care intră tot mai mult dintre oamenii pe care îi i-ai închipuit seriosi și cu scaun la cap. Sînt din scrierile diverse foruri: „Mă voi referi în primul rînd la stăruirea de muncă cu totul neresponsabil pe care-l practică alături de el directorul științific, Petre Sonea. Angajarea personalului se face în mod arbitrar avînd drept prim criteriu prietenia sau unele relații intime ale acestui director...“

Nu văd nimic rău în asta — declară Traian Panescu, directorul — pentru că am auzit oameni cu care am mai lucrat la Mecena sau unele alții parte, despre care stăm că sînt bun și care, venind aici, au confirmat acest lucru.

Teoria este stranie. Mai ales în condițiile în care, pentru instituturile de cercetare științifică există regulile și un regulament elaborat de cercetător și este ocupate prin concurs. De ce și-a absolut tovarășul director cunoscut și verificarea oficială a capacității? (E

„Mi-am dat atunci seama că orice de jos pe scara condițiilor umane ar fi un om, prin înțelegerea lui existenței sau temporar, chiar în orele acelea de care apoi se va rușina el însuși, poartă în sine flacăra unui suflet de a fi, că înțeleg, din toate puterile, după altceva. Mi-am dat seama că acest „omul să fie om“ se referă în primul rînd la el însuși, adică la autocritică dureroasă (cu alți mai dureroasă cu cît era, cred, înconștient), am înțeles că omul din fața mea încercă să aibă principii.

Curios ce spun? Nu cred. Am mai meditat pe urmă la această înțelegere neabăgată în seamă de ceilalți și care pe mine m-a impresionat. Și mi-am dat seama că toți oamenii au un anumit fel de principii. Întrebarea principala este: ce fel de principii au, și dacă sînt bune și le respectă oare? Și dacă nu, de ce?“

C. S., interlocutorul nostru, și-a ales ca ilustrare a celor ce voia să spună, o înțelegere cu eroi care mai aparate. I-am înțeles însă gîndul: a vrut, referindu-se la o situație extremă, să facă și mai pregnantă ideile pe care le comunica. Ni s-a părut un interesant punct de plecare în ancheta noastră și, abandonînd parțial materialul acumulat, am plecat din acest punct.

— Ce credeți, există oameni fără principii? — Întrebăm pe biologul Constantin Nichita, din Bacău.

— Categoriic, nu!

— Cum, n-ai auzit niciodată expresia „om fără principii“?

— Am auzit-o și o folosesc chiar eu.

— E doar un fel de a vorbi; e înseamnă, de fapt, un om fără principii pozitive, fără principii acceptate de societate ca valabile, utile, frumoase“.

— Mai explicit, vă rog!

— Iată: aveam în facultate un coleg unanim detestat, poreclit Periuș. Vă dați seama, chiar din poreclă, ce fel de om era. Avea chiar și micul lui cinism: „Sînt periuș și-mi merge bine, zi că nu...“ Și-i mergea, de ce să mint? Făcuse mici servicii asistenților, se uita ca un cîine credincios în ochii profesorilor, își mîgulea și lingusea colegii... ce să mai spun. Avea todeauna note cu două-trei puncte mai mari decît merita, mergea vara în stațiunile de odihnă și caetara, et caetara. O dată, cînd vinea la principii măgulea! Conform facultății lui, Periuș nu s-a supărat; a zîmbit și a răspuns: „Ba da. Unul singur: să n-am nici un principiu...“

— Bine, dar așa e un mic monstru!

— De acord. Îl făcăm s-o simtă și spre sfîrșitul facultății! — s-a cam înfundat. „Dar, ce voiam să spun? Periuș avea, nu-l așa, un principiu; vai de capul lui, dar era principiu. Ce este important? Principiile, ca să poată fi numite ca atare, trebuie să fie principii noastre, ale colectivității, ele trebuie să fie reflexul principiilor timpului nostru, ale societății noastre.“

— Să nuanțăm puțin...

„Nuanțarea“ am făcut-o cu ajutorul inginerului proiectant Octavian-Liviu Gheocov, de la IPCMC-București.

— Un om — ne spune dînsul — are în mod necesar o atitudine față de lume, înconjurătoare. Eu cred că acest proces se poate caracteriza așa: fiecare om justifică lumea și se justifică pe el în raport cu lumea. În cursul operației — curs ce înseamnă, de altfel, toată viața lui... — el prețuiește sau desconsideră anumite valori, în primul rînd valori morale. În felul acesta se instaurază echilibrul om-lume, principala garanție a sănătății fizice și morale, societatea are principii, și membrii ei încheie un contract moral față de care legăturile sociale nu ar fi posibile.

— În societatea noastră, societatea a solidarității și a răspunderii colective... — Bănuiesc ce vreți să spuneți, înțocmai: în societatea noastră, omul se justifică în măsura în care adoptă principiile celei mai înaintate, mai drepte

— Opiniiile dumneavoastră coincid în acest punct cu opiniile și ale altor tovarășii cu care am discutat.

— Mă bucur. E un semn că nu spun lucruri prea deosebite, pe care le gîndesc doar eu. O opinie colectivă are mult mai mari șanse de a fi adevărată decît una individuală. Dar, să revin la cîntul moral! Partidul ne învață permanent să avem o atitudine principială în toate chestiunile pe care le avem de rezolvat. Eu văd în acest îndemn cheia de boltă a activității concrete, de fiecare zi, a oricărui dintre noi. Atitudinea profund principială în fața problemelor ridicate de activitatea cotidiană este garanția cea mai sigură că în munca noastră nu-și vor face locul erorile. Principiile și principialitatea se confundă cu tot ce avem mai bun în noi. Sînt, în același timp, o aspirație și o împlinire.

Pe temelia de beton a principiilor socialiste existența își croiește albia ferită de furtunile devastatoare, apărută de oscilațiile erozive care, în cele din urmă, atacă pînă și substanța cea mai puternică. Societatea noastră face posibil adevărul și existența. A avea principii și a te conforma lor, a-ți conjuga efortul cu eforturile colectivității, a apăra cu fermitate, cu bărbăție convingerile, punctul propriu de vedere, a-ți polariza energia creatoare în jurul acestor principii — sînt tot altele feluri de a potența condiția umană, de a face să rodească grăuntele de omenire care este fiecare dintre noi.

George-Radu CHIROVICI

„A FI SAU A NU FI... CAZUL

Adjunctul năvăli victorios în biroul șefului.

— Gata, l-am descoperit! Șeful își frecă palmele și scriși zădăc.

— Ah, nematicul, în ce chip exemplar am să-l pedepsesc! Cum am să-l țîrăsc în fața colectivului și cum am să-l demasc! Cîți salariați avem?

— Cu sezonieri, saizeci și doi.

— Adună-i pe toți, inclusiv portarul! Adună-i repede într-o sală! Vreau să-l demascăm nemilos!

— Conștient cum vom proceda? — Întrebă adjunctul pentru a mai potoli un pic minia torențială a șefului. Fac eu o introducere teoretică... — Ce introducere teoretică? Merită ticălosul ăsta o introducere teoretică? După ce-a făcut ce-a făcut? După ce-a dat o văduvă afară din casă și a trimis-o la marginea orașului, la bloc, cu trei camere, ca să ia el parterul vilei din centru, cu patru camere și hol și... Garajul avea? — Și încă ce garaj! După părerea mea, pentru garajul ăsta a făcut abuzul.

— Șeful smulge așchi din birou de furie.

— Ce mașină are?

— Moskvici.

— Nematicul! Ca și mine. Eu nu am garaj, eu o țin afară ca să mi-o zgirie toți nenorociiți. Și îi ce mi-a scris unu pe capotă cu cuiul? — Mi-e și rușine să mai ies cu ea pe stradă, trebuie s-o revopesc. Ticălosul! Nu s-a dat înlătură de la o asemenea

faptă murdară pentru un garaj! Să scoată pentru asta o văduvă din casă! Cîți copii avea?

— Trei.

— Groaznic. Mici?

— Potrivii.

— Bestia!

În sfîrșit, adjunctul începe să se ambaize și el. Vrea răzburare.

— Trebuie să facem praf, tovarășe director.

— Atmosferă?

— Propice.

— Să mergem.

Cei doi fac cîțiva pași spre ușă, apoi se opresc. O pală de îndoială le vîntură prin suflet.

— Tovarășe director, oare n-ar fi bine să mai așteptăm puțin, să mai judecăm, să ne mai orientăm?

Directorul ține că această clipă este decisivă. Dacă e

slab amină ședîna, dacă e... — Nu, tovarășe, nu avem pentru ce să ne mai orientăm. Abuzul e abuz și trebuie pedepsit.

Cei doi intră în sala de festivități. Încăperea e plină ochi cu salariați. Curiozitatea scîlbește în privirile lor ca o mărgicică de sticlă colorată. La prezidiu se mai află, în afară de director și adjunctul lui, încă opt persoane, cadre de bază din instituție. Șeful tușeste de două ori, semn că se apropie clipa începerii ședînei. Și scoate carneașul și își notează pe el un punctaj fugar.

am și eu dreptul la un garaj, nu?

— Desigur... Totuși... Să ne gîndim și la meritele lui.

— Păi da, asta e: are merite, ticălosul. Și nu putem să le călcăm în picioare.

— Tovarășe director, trebuie să începem ședîna, devenim penibili. Eu zic să facem o prelorare în general despre abuzuri și metode de preîntîmpinare a acestora. Cazul lui Cîineanu l-am discutat într-un cadru restrîns.

— Da, e bine așa. Să facem o discuție în principiu despre abuzuri, să alogăm atenția. Auzi? Am o idee diabolică.

— Ce idee?

— Fi adevă!

Șeful se ridică și începe să-și pună în aplicare ideea diabolică.

— Tovarăși, ne-am adunat astăzi cu toții așa cum obișnuim noi să ne adunăm în mod obișnuit și lunar pe cite o temă. Tema de azi este abuzul. Ne va expune această temă din punct de vedere teoretic, adică politic, social, economic și estetic, tovarășul Cîineanu.

Cîineanu era de mulți ani obișnuit cu sarcini inopinate și le primea întotdeauna cu calm și bunăvoință. Fără nici o umbră de descumpănire pe față, ca și cum s-ar fi pregătise pentru această ședîna îndelung, el se ridică, învîluie sala cu o privire blîndă și înțeleghătoare, bău o gură de apă, apoi începu cu o voce plină, vibrînd de omenie și sinceritate:

— Tovarăși, vînt voi vorbi astăzi cîteva cuvinte despre problema abuzurilor.

Undeva, în sală, o văduvă năvăl și cu trei copii îl asculta stupefăit.

„A FI SAU A NU FI... CAZUL

Adjunctul gîncește furina din sufletul șefului, știe că în forul lui interior se dă în acele clipe clasice luptă dintre onoare și datorie. Încercă să-și vînture în ajutor.

— Tovarășe director, poate că ar trebui să mă meditez dacă e cazul sau nu. E totuși om de bază... A făcut și el o greșală... Dacă nu era mașina și nu avea nevoie de garaj nu făcea ce-a făcut.

— Dar eu nu am mașină? geme directorul șifșit. Eu de ce nu fac abuzuri? Poate că

„A FI SAU A NU FI... CAZUL

Adjunctul gîncește furina din sufletul șefului, știe că în forul lui interior se dă în acele clipe clasice luptă dintre onoare și datorie. Încercă să-și vînture în ajutor.

— Tovarășe director, poate că ar trebui să mă meditez dacă e cazul sau nu. E totuși om de bază... A făcut și el o greșală... Dacă nu era mașina și nu avea nevoie de garaj nu făcea ce-a făcut.

— Dar eu nu am mașină? geme directorul șifșit. Eu de ce nu fac abuzuri? Poate că

„A FI SAU A NU FI... CAZUL

Adjunctul gîncește furina din sufletul șefului, știe că în forul lui interior se dă în acele clipe clasice luptă dintre onoare și datorie. Încercă să-și vînture în ajutor.

— Tovarășe director, poate că ar trebui să mă meditez dacă e cazul sau nu. E totuși om de bază... A făcut și el o greșală... Dacă nu era mașina și nu avea nevoie de garaj nu făcea ce-a făcut.

— Dar eu nu am mașină? geme directorul șifșit. Eu de ce nu fac abuzuri? Poate că

A FI SAU A NU FI... CAZUL

„A FI SAU A NU FI... CAZUL

Adjunctul gîncește furina din sufletul șefului, știe că în forul lui interior se dă în acele clipe clasice luptă dintre onoare și datorie. Încercă să-și vînture în ajutor.

— Tovarășe director, poate că ar trebui să mă meditez dacă e cazul sau nu. E totuși om de bază... A făcut și el o greșală... Dacă nu era mașina și nu avea nevoie de garaj nu făcea ce-a făcut.

— Dar eu nu am mașină? geme directorul șifșit. Eu de ce nu fac abuzuri? Poate că

„A FI SAU A NU FI... CAZUL

Adjunctul gîncește furina din sufletul șefului, știe că în forul lui interior se dă în acele clipe clasice luptă dintre onoare și datorie. Încercă să-și vînture în ajutor.

— Tovarășe director, poate că ar trebui să mă meditez dacă e cazul sau nu. E totuși om de bază... A făcut și el o greșală... Dacă nu era mașina și nu avea nevoie de garaj nu făcea ce-a făcut.

— Dar eu nu am mașină? geme directorul șifșit. Eu de ce nu fac abuzuri? Poate că

„A FI SAU A NU FI... CAZUL

Adjunctul gîncește furina din sufletul șefului, știe că în forul lui interior se dă în acele clipe clasice luptă dintre onoare și datorie. Încercă să-și vînture în ajutor.

— Tovarășe director, poate că ar trebui să mă meditez dacă e cazul sau nu. E totuși om de bază... A făcut și el o greșală... Dacă nu era mașina și nu avea nevoie de garaj nu făcea ce-a făcut.

— Dar eu nu am mașină? geme directorul șifșit. Eu de ce nu fac abuzuri? Poate că

„A FI SAU A NU FI... CAZUL

Adjunctul gîncește furina din sufletul șefului, știe că în forul lui interior se dă în acele clipe clasice luptă dintre onoare și datorie. Încercă să-și vînture în ajutor.

— Tovarășe director, poate că ar trebui să mă meditez dacă e cazul sau nu. E totuși om de bază... A făcut și el o greșală... Dacă nu era mașina și nu avea nevoie de garaj nu făcea ce-a făcut.

— Dar eu nu am mașină? geme directorul șifșit. Eu de ce nu fac abuzuri? Poate că

„A FI SAU A NU FI... CAZUL

Adjunctul gîncește furina din sufletul șefului, știe că în forul lui interior se dă în acele clipe clasice luptă dintre onoare și datorie. Încercă să-și vînture în ajutor.

— Tovarășe director, poate că ar trebui să mă meditez dacă e cazul sau nu. E totuși om de bază... A făcut și el o greșală... Dacă nu era mașina și nu avea nevoie de garaj nu făcea ce-a făcut.

— Dar eu nu am mașină? geme directorul șifșit. Eu de ce nu fac abuzuri? Poate că

„A FI SAU A NU FI... CAZUL

Adjunctul gîncește furina din sufletul șefului, știe că în forul lui interior se dă în acele clipe clasice luptă dintre onoare și datorie. Încercă să-și vînture în ajutor.

— Tovarășe director, poate că ar trebui să mă meditez dacă e cazul sau nu. E totuși om de bază... A făcut și el o greșală... Dacă nu era mașina și nu avea nevoie de garaj nu făcea ce-a făcut.

— Dar eu nu am mașină? geme directorul șifșit. Eu de ce nu fac abuzuri? Poate că

„A FI SAU A NU FI... CAZUL

Adjunctul gîncește furina din sufletul șefului, știe că în forul lui interior se dă în acele clipe clasice luptă dintre onoare și datorie. Încercă să-și vînture în ajutor.

— Tovarășe director, poate că ar trebui să mă meditez dacă e cazul sau nu. E totuși om de bază... A făcut și el o greșală... Dacă nu era mașina și nu avea nevoie de garaj nu făcea ce-a făcut.

— Dar eu nu am mașină? geme directorul șifșit. Eu de ce nu fac abuzuri? Poate că

„MAȘINA DE GÎNDIT“

A ECONOMIEI MODERNE

ancheta internațională a „Scintei“

Nu ne putem imagina societatea modernă fără uriașă dezvoltare a economiei, fără o creștere la proporții nebănuite a producției industriale. Aceasta a ridicat însă probleme calitativ noi, de o deosebită complexitate, legate de organizarea și conducerea științifică a unor întreprinderi gigantice, de prelucrarea rapidă a unei cantități enorme de informații, de alegerea soluțiilor optime dintr-o multitudine de ipoteze și variante, — toate solicitând un imens volum de muncă intelectuală. Ca un răspuns la această solicitare obiectivă, a apărut, ca auxiliar al gândirii omenești, calculatorul electronic, capabil să îndeplinească, cu o precizie și o viteză uimitoare, cele mai complicate operațiuni. Subordonat omului, dirijat de el, calculatorul îi mărește enorm posibilitățile, afirmându-se ca un simbol al epocii noastre, ca un instrument din cele mai eficiente ale revoluției științifice și tehnice, un factor al progresului.

PREOCUPĂRI ACTUALE PENTRU INTRODUCEREA CALCULATORILOR ÎN ECONOMIA ROMÂNEASCĂ

dr. Constantin IONESCU
director general al Direcției Centrale de Statistică — București

DE LA „DECIZIA INTUITIVĂ“ LA VARIANTA OPTIMĂ

de dr. J. SAUVAN
șef al secției de cibernetică la S.N.E.C.M.A. — Franța

INGINERUL ȘI DISPECERUL ELECTRONIC COMANDĂ...

de prof. Luigi DADDA
Politehnica din Milano — Italia

AUTOMATICA ÎN ENERGIA ELECTRICĂ

dr. L. K. KIRCHMAYER
manager la General Electric Company-Schenectady — New York

Apariția calculatorilor electronici a generat o adevărată revoluție în industria energetică. Acum 11 ani, ele erau folosite doar ca simple înregistratoare de date, dar curând s-a dovedit utilitatea lor în automatizarea centralelor electrice. În 1960, beneficiul economic potențial s-a dovedit a fi suficient de mare pentru a se putea realiza, pe scară mai largă, automatizarea producției de energie electrică. În consecință, s-au instalat în Statele Unite, până în 1963, pentru scopuri energetice, circa trei calculatoare electronice pe an. Începând din 1965, au fost achiziționate anual pentru același domeniu peste 15 sisteme de automatizare bazate pe mașini electronice de calcul. În toamna anului 1967 au fost gata instalate sau în curs de execuție peste 50 de asemenea sisteme. La început, ele au fost folosite pentru optimizarea debitului de energie electrică. Pe măsura perfecționării lor, utilizarea s-a extins la reglarea operativă a schimbărilor în instalațiile energetice vecine. Crescând viteza de lucru și capacitatea mașinilor, ele au preluat supravegherea operațiilor unui grup de centrale interconectate. Informațiile pe care le transmit, operațiile pe care le efectuează pot fi urmărite la panourile speciale, pentru comunicarea de telemăsurare, la biroul central al grupului de centrale electrice. Aici, mașina de calcul nu numai că poate interveni instantaneu — în caz de avarie, de pildă, printr-o nouă repartizare a sarcinilor — ci și participă în mod curent la rezolvarea unor probleme de planificare precum și pentru centralizarea datelor privind funcționarea întregului sistem de uzine ale grupului. În prezent, se recurge la utilizarea unor calculatoare mari, care îndeplinesc aceste funcții fiind instalate în posturi centrale de comandă. Ca urmare, se obțin economii semnificative în ce privește forțele de muncă și combustibilul, o mai mare siguranță în funcționarea întregului sistem.

CALCULATORILE ÎNVĂȚĂ SĂ CITEASCĂ

de prof. V. KOVALEVSKI
Institutul de cibernetică — Kiev

Solicitate de complexitate, problemele de evidențiere și administrare, calculatoarele electronice pot să rezolve în aproape toate sferile economiei. În unele cazuri, de pildă, se întocmesc anual circa 1 milion de documente de mai mică primărie: note de comandă, chitanțe, bonuri etc. Aceasta echivalează cu o muncă de milioane om-ore, care poate fi redusă cu o unitate asupra calculatorilor electronici. Comunicarea dintre om și mașină este însă dificilă, deoarece întreaga informație trebuie codificată și imprimată pe benzii și fișele perforate. Acest proces necesită și el un mare volum de muncă; o problemă economică obișnuită poate fi soluționată cu ajutorul unui calculator electronic în numai 20 de minute, pregătirea datelor inițiale însă — codificarea, perforarea — necesită de multe ori o săptămână de muncă. A aparținând deci necesității realizării unui dispozitiv care să permită comunicarea nemijlocită a omului cu mașina, amintindu-se operațiile de codificare și perforare. Dispozitivul — automat de citit — trebuie să fie în stare să recepționeze direct un text obișnuit, imprimat sau scris de mână, adică să recunoască literele și cifrele, transmitând calculatorului semnalele standard corespunzătoare. Această operație este însă deosebit de complexă și de dificilă. Diversele configurații ale literelor „a“, de pildă, se deosebesc între ele prin dimensiuni, poziție, formă, defecțiune. Mărunte, ceea ce îngreunează automatul recunoașterea și clasificarea lor. Omul face această operație subconștient, dar ea este foarte greu de analizat, chiar de către cele mai subtile structuri logice. Nici biologii și nici ciberneticienii n-au putut elucida până în prezent cum se petrec într-un creier vitezele de recunoaștere a literelor, cum se nasc asocierile în memorie, ceea ce este foarte important pentru a înțelege esența gândirii și a realiza pe această bază, „mașini inteligente“.

Oricare ar fi valoarea echipamentului industrial și a „materiei censive“ de care dispune, nici o întreprindere nu se poate dispensa de efectuarea unor temeinice studii de previziune, pentru a putea adopta decizii valabile. Aceasta implică luarea în considerare a unei multitudini de factori, reflectând necesitățile populației, stocurile existente și starea lor, posibilitățile de distribuție, de gestiune etc. Aici se deschide un larg domeniu de aplicare calculatorilor electronici. Evident, orice produs rămas în stoc reprezintă o immobilizare fie de muncă, fie de fonduri. Să ne imaginăm, în această ordine de idei, activitatea unei fabrici sau a unui magazin comercial. Dacă reușește să impună furnizorilor un grafic precis al livrărilor, nu numai pe săptămâni, ci și pe zile, economizează și pe marea parte a amorfizării perioadei de răminere în stoc a mărfurilor sosele la perioade nepotrivite. Studiile de previziune de acest gen, stînd la baza unui comerț modern și determinînd deciziile judicioase, presupun ajutorul marilor calculatoare.

În industrie, de asemenea, orice întreprindere este interesată să primească materiile prime pe măsura necesităților. Cînd acestea sînt procurate de departe și sosește relativ încet (cu nave minerale, lanțuri petroliere etc.) se poate întâmpla ca necesitățile conjuncturale să varieze în timpul transportului. În asemenea cazuri se impune modificarea destinațiilor și a distribuțiilor, în raport cu condițiile schimbate ale pieței. Analiza corectă a acestor condiții, multiple și foarte complexe, indicînd coordonatele deciziei, presupune iarăși utilizarea calculatoarelor. Altfel, problema de acest gen era abordată pe cale subiectivă și rezolvată în mod intuitiv. S-a dovedit însă că acele soluții, deși în aparență logice și evidente, erau adeseori puțin profitabile.

PROGRAMUL-IZVORUL „INTELEPCIUNII“ ORDINATORULUI

de prof. W. OPPELT
Institutul politehnic din Darmstadt (R.F.G.)

Prin amplificarea facultăților cerebrale ale omului, apariția calculatorului electronic pune sub semn de întrebare vechile metode de muncă și forme de organizare a întreprinderilor, a vieții economice în general. Ceea ce dă viață și putere mașinii de calcul este programul, fixat, în limbajul pe care îl înțelege mașina, pe cartele sau benzi perforate, pe benzi magnetice. Programul dictează de fapt informații anume să fie introduse din „memoria“ mașinii în dispozitivul de

calcul, iar apoi în care compartiment al memoriei să fie depozitate rezultatele. În organismul complex pe care îl reprezintă uzina sau fabrica modernă, în care munca pur fizică este trecută asupra mașinilor, ordinatorul, înzestrat cu programul corespunzător de către om, se orientează incomparabil mai repede și mai precis decît acesta. E adevărat că, în realizarea colaborării dintre secții, ateliere și chiar uzine, intervenția omului nu poate fi încă cu totul eliminată. Dar, dintre toate variantele posibile ale acestei colaborări, cea pe care o preconizează el nu este todeauna cea optimă, intrucît judecata îi poate fi influențată de insuficiența sau multitudinea informațiilor, de intuiție, de sentimentele de moment. Calculatorul nu cunoaște asemenea impedimente specifice firii omenești. Ascultînd cu fidelitate de programul care îi dictează comportarea, pînă în cele mai mici amănunte, el supravivează automat — conectat cu diferite aparate de măsură — în timpul flux al producției, funcționarea mașinilor din întreprindere, sesizîndă numărul pieselor lucrate, stocurile ce se formează, înregistrează materia primă care intră, energia consumată (sub formă de debit de gaze, curent electric), temperaturile, presiunile etc. În caz de necesitate, prin comenzi transmise la lungul instalățiilor electrice, ordinatorul intervine direct în procesul de producție, pentru ca să se obțină randament maxim și calitate optimă.

Pe baza informațiilor culese, mașina centrală de calcul a întreprinderii poate mîna, totuși, fapt că soluțiile pe care ni le oferă permit de pe acum înlocuirea stărilor de relativă dezorganizare în care se găsește de fapt întreprinderea, cu un început de organizare, echivalent cu o reală ameliorare, de proporții considerabile și, fără contribuția lui, înimaginabilă.

Cînd ordinatorul vor fi în stare să evidențieze și toate combinațiile posibile ale factorilor datî, explozîndu-le simultan, se va putea afirma că mașina este cea care adoptă deciziile. Asemenea sisteme au și început să se contureze... Evident, o mie de oameni nu pot face, într-o oră, ceea ce face un om într-o mie de ore, dar pentru o mașină aceasta nu este o problemă. Mașina vine mai ai săpătorilor, ci și al intelectualului. După eliberarea de munca fizică, nu știm încă pînă la ce culmi îl va conduce pe om eliberat de tot ceea ce nu constituie creație în munca intelectuală.

Acum 20 de ani, cînd au fost construite primele calculatoare electronice, cel care prevedea utilizarea lor, chiar numai în cercetarea științifică, erau considerați peste măsură de optimiști. Realizarea a în trecut însă toate așteptările. Mașinile de calcul au contribuit, într-adevăr, la dezvoltarea științei, dar un rol cel puțin tot atît de important îl revine azi în administratie și industrie: circa 90 la sută din cele 70 000 de ordinatore existente în lume sînt folosite în aceste două domenii.

Cred că este limpede, chiar și pentru un profan, că mașinile de calcul se pretează foarte bine la rezolvarea unor probleme de contabilitate, calcularea salariilor, prețul de cost etc. Să aruncăm o privire și într-o uzină considerată, în ansamblul ei, ca un sistem de mașini-unelte destinate să transforme, în diferite etape succesive, materiile prime în produsul final — să spunem automobilul. Funcționarea unei astfel de uzine implică două tipuri de transformări și misurări: al „materialelor“ și al „informațiilor“.

Biroul de proiectări transmite secției de fabricație „informațiile“ (desenele și datele tehnice) necesare lucrărilor de construcție. Pentru a le elabora, proiectarea recurge astăzi la ordinator, care îi permite efectuarea complicatelor calcule într-un timp foarte scurt și în condiții optime. Mașina de calcul apare aici în rolul de „mașină-unelte“ pentru elaborarea informațiilor.

Calculatoarele pot inter-

veni însă și direct în procesul de producție, prin dirijarea executării automate a pieselor supuse prelucrării mecanice. Schița inițială a acestor piese, tradusă în limbajul cifric pe care-l înțelege ordinatorul, devine comandă — program. „Memorizînd“ datele, calculatorul stabilește automat indicațiile necesare procesului de fabricație, calculează contururile pieselor, precizează singuri vitezele necesare, stabilește viteza de avans etc.; fluxul informațiilor interfează astfel cu fluxul materialelor, convergînd spre realizarea produsului final. Informațiile respective pot fi transmise prin telex și unor instalații în derivatie, așa încît devine posibilă dirijarea, de către un calculator central, a unei instalații de fabricație mai mari, cu secții și mașini multiple.

În atribuția mașinilor de calcul intră astăzi și procesul complex de „programare a producției“. În vederea utilizării optime a tuturor resurselor existente — brawe de muncă, cadre calificate, parcul de mașini, materii prime. Aceasta implică rezolvarea unor complexe ecuații matematice, posibilă numai prin folosirea mașinilor de calcul electronic.

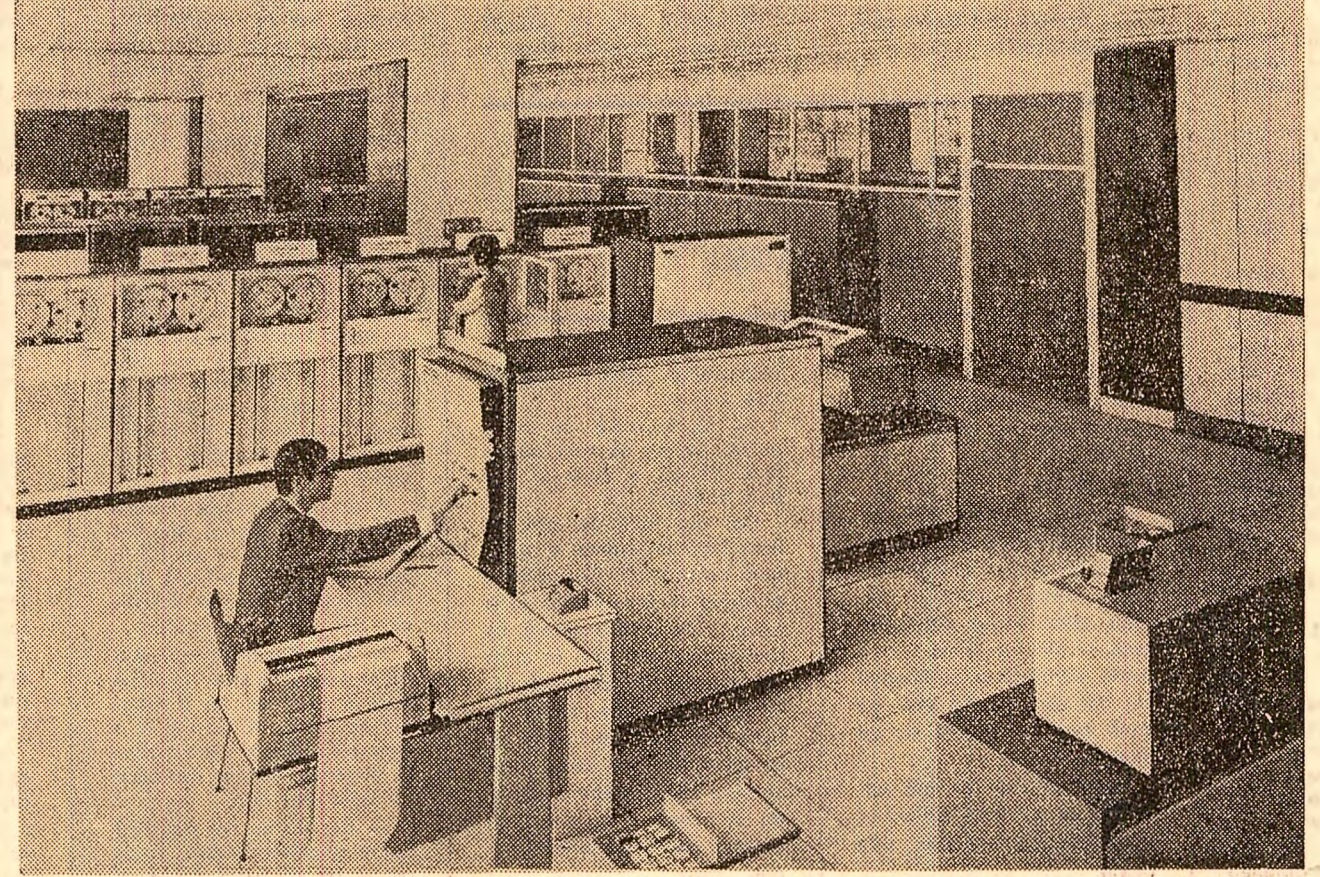
Influența pe care o vor exercita ordinatorul în viitor asupra structurilor întreprinderilor, sub o formă sau alta, este încă greu de prevăzut. Este însă cert că apariția lor a determinat revoluționarea organizării producției industriale actuale.

În peisajul atît de bogat și divers al vieții sociale contemporane, calculatorul electronic — sinteză impresionantă a științei și tehnicii — se înscrie ca un moment caracteristic, definind sensul și amploarea actualei revoluții tehnico-științifice. Solicitat la rezolvarea unor probleme complexe, inabordable cu alte mijloace, ca dirijarea și autoreglarea proceselor tehnologice sau de cercetare științifică, modelarea proceselor economice sau informaticii, sistemului informatic, calculatorul electronic își impune tot mai insistent prezenta contribuind la realizarea unei uriașe economii de muncă socială.

Unul din domeniile în care folosirea calculatorilor electronice se caracterizează printr-o înaltă eficiență este conducerea și planificarea economiei naționale, devenită un complex uriaș de ramuri și întreprinderi, cu nenumărate fluxuri, legături și interdependențe. Nu ne putem imagina conducerea și competență fără metode moderne, fără calculatoarele electronice care să înlănuască luarea unor decizii optime, indiferent dacă este vorba de nivelul macroeconomic sau microeconomic.

De aceea, în ansamblul măsurilor luate de partid și guvern pentru perfecționarea conducerii, organizării și planificării economiei naționale și a ramurilor ei se înscrie și planul de înzestrare a economiei cu mașini de calcul și echipamente electronice, inclusiv crearea unei industrii naționale de calculatoare electronice. Există în prezent, în țara noastră, 25 de centre de calcul care dispun de calculatoare electronice și funcționează pe lîngă diferite instituții centrale, mari întreprinderi industriale, institute ce cercetări și învățămînt superior.

Directia Centrală de Statistică se află printre primele beneficiare ale planului de înzestrare. Ea dispune de un Centru de calcul electronic din dotare, care face parte al sistemului calculatoarelor, capabil să efectueze 120 000 operații pe secundă. Acesta a fost folosit și pentru o operație statistică de mare amploare: prelucrarea rezultatelor recensămîntului populației și locuitorilor din 15 martie 1966. Amintim că prelucrarea recensămîntului din 1930, bazat pe o schemă relativ redusă, a durat aproape 10 ani; iar cea a recensămîntului din 1956, care avea drept obiectiv să obțină, în final, 11 tabele, relativ simple, a durat aproape trei ani. Or, în 1966, calculatorul electronic a permis să se realizeze adevărate „performanțe“. În numai patru luni, s-au elaborat, cu privire la populație, 58 de ta-

Omul în dialog cu mașina

„recondiționarea“ specialiștilor la noile condiții electronice, pentru a preîntîmpina „uzura lor morală“. Aceasta echivalează cu o adevărată „mutație“ psihologică a salului existent spre conștiență, principii și metode noi. În Direcția Centrală de Statistică s-a instituit, în acest scop, ca o primă măsură dintr-o acțiune mai amplă, un colectiv de cibernetici economici. Considerăm că și alte instituții centrale, institute de cercetări și de proiectare vor trebui să ia măsuri din timp pentru pregătirea specialiștilor în domeniul ciberneticii economice, al informaticii, al utilizării calculatorilor electronici.

Anchetă realizată de Gh. BARBU

PLECAREA UNEI DELEGAȚII A P.C.R. ÎN FINLANDA

Martii dimineața a plecat spre Helsinki o delegație a P.C.R., condusă de tovarășul Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., care va face o vizită în Finlanda, la invitația Partidului social-democrat.

Din delegație fac parte Ion Paș, membru al C.C. al P.C.R., președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, și Aldea Militaru, membru al C.C. al P.C.R., adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost condusă de tovarășii Maxim Berghianu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Ioan Cîrci și Ludovic Fazekas, membri ai C.C. al P.C.R.,

Mihnea Gheorghiu și Ion Teoreanu, membri supleanți ai C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

În aceeași zi, delegația P.C.R. a sosit la Helsinki. La sosirea pe aeroport, delegația a fost salutată de Erkki Raatikainen, secretar general al Partidului Social-Democrat din Finlanda, Anssi Karkinen, secretar cu problemele organizatorice, Jaakko Turka, secretar cu problemele de informații și Unto Nieni, șeful secției de studii al Partidului Social Democrat din Finlanda.

Au fost de față Nicolae Ion Vancea, ambasadorul României în Finlanda și membri ai ambasadei. (Agerpres)

Vizitele delegației P.C. din Danemarca

Continuându-și vizita în țara noastră, delegația Partidului Comunist din Danemarca a vizitat portul Constanța, întreprinderea de morărit și panificație Dobrogea, Stațiunea experimentală hortivitecolă Murfatlar, cooperati-

va agricolă de producție din Cumpăna, obiective turistice și așezăminte culturale de pe litoral.

Delegația a fost primită la Consiliul județean al sindicatelor Constanța. (Agerpres)

NUMIREA AMBASADORULUI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA ÎN REPUBLICA AFRICA CENTRALĂ

Prin decret al Consiliului de Stat, tovarășul Alexandru Tujon, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Republica Democratică Congo și Republica Congo, a fost numit în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Republica Africa Centrală, cu reședința la Kinshasa, în Republica Democratică Congo. (Agerpres)

ȘANTIER ÎN PLIN ȘANTIER

(Urmare din pag. 1)

construcție, toate atelierelor răspândite și înzestrate în întregul șantier — cele de zinc, vulcanizare, acumulatori, vopsitorie, sculdrie, timplărie, lăcătușărie navală — așezându-se cu un spațiu larg destinat constructorilor mașinilor și instalatelor achiziționate și de fabricat. Este așteptat rindul la montaj, la cheiul de armare.

Aci, în hală se utilizează de dinăuntru. În exterior, o imagine plăcută a liniilor arhitecturale se armonizează bine cu imaginea uselor finite, în a căror gamă cromatică domină albul și griul, culorile cele mai solicitate pasagerilor aviației.

Pînă la această formă însă au trebuit să se spargă și să se nădădurească o mie de metri cubi de beton. Pentru că hală s-a ridicat pe locul fostei cale de lansare din beton. Apoi s-au săpat fundații la peste patru metri adâncime. Unde asta? Aici, lângă Dunăre, unde apa se află sub nișoară!

Cite trei și patru motopompe zoreau zi și noapte pentru a scoate apa ce țșșșea ca dintr-un izvor — aflăm de la Ion Droapanu, șeful biroului tehnic al șantierului întreprinderii de construcții speciale industriale și montaj. În fața de ore ne-au trebuit să „ingenuchem” o acest inamic. Acolo unde izbucnea, veneau betoanele. Inceț, încet am restrîns zona de acțiune a apei și am învins.

„Am învins” înseamnă aici, în construcție, reluarea de la capăt a unor astfel de experiențe, fie că e vorba de construcția unui simplu pot, fie că e vorba de ridicarea hală de 6.000 metri pătrați în care se vor produce bloc-sectii de 80—100 de tone pentru navele maritime de peste 10.000 de tone. Hală s-a ridicat în partea cea mai periculoasă a șantierului, în josul Dunării. Mai încoace încep locuințele zecii celei mai rîdicată a cartierului Bădălan. Iar mai departe se află stația de sortare a minerului. Alături, în incinta șantierului, un teren de fotbal rudimentar cu o pantă în coastă: este tot ce a mai rămas din vechea mlaștină pentru că hală a astupat o bună parte din ea. S-au cărat aici, de la 13 km, circa 60.000 de metri cubi de pământ galben. Și la fiecare stilp metallic de susținere s-au bătut piloți de beton între 12—17 metri.

Căile de rulare ce vor porni din capătul acestei hale sînt așezate pe „umerii” unui șir întreg de piloți încorporați viguros sub nivelul șantierului Dunării. La suprafață — benzile de beton netede și moi. Dar în adînc, în pământul moicior, cu artere de apă nezdute, comunică cu fluviul acei tranchizi piloți — umeri de Atlas, închipuiți de om — înfipți acolo nu numai cu forța tehnicii, ci și cu ingeniozitatea materializată în metode de beton netede și moi. Mai rămas mult pînă la ineditele transporturi aeriene pe aceste drumuri, iar deocamdată, pe întregul spațiu al halei de 10.000—18.000 de tone se lucrează masiv, sînt grădite bloc-sectiile de beton netede și moi, masive destinate ecuzorilor Porților de Fier. Aparatele de sudură izbucesc cu flăcări violente și cu colo, iar în prelungirea cheiului de armare o sonetă plutoare bate piloți chiar în apa Dunării, scadați, cu vibrații adînci pești alba vinădă.

Șantierul din Galați este pregătit pentru un nou salt în evoluția sa. Un nou și modern capitol al construcțiilor moderne românești.

Cronica zilei

În cursul zilei de marți, delegația economică din Republica Populară a Yemenului de sud, condusă de Abdul Malik Ismail, ministrul economiei, comerțului și planificării, a avut întrevăderi la Ministerul Invățămîntului cu ministrul Ștefan Bălan și la Ministerul Mînelor cu ministrul Bujor Alămașan.

O delegație a Camerei de comerț și industrie din Birmingham, condusă de G. F. Cole, președintele camerei, face zilele acestea o vizită în țara noastră. Oamenii de afaceri britanici au avut o întrevădere cu Marcel Popescu, vicepreședinte al Camerei de comerț, și au vizitat întreprinderi industriale și obiective turistice din Brașov.

În cadrul ciclului „Seri memoriale” dedicat unor remarcabili scriitori români, marți, la Casa scriitorilor din Capitală, a avut loc o seară închinată lui George Bacovia.

Cu începerea, de la 15 iunie, întreprinderii de transporturi aeriene române „TAROM” va efectua curse aeriene directe pe ruta Constanța — Cluj — Constanța. Avionul care decolează din Constanța la ora 16.45 va sosi la Cluj la ora 18.30. După o esală de 25 minute, la ora 18.55 are loc întoarcerea spre Constanța, unde avionul sosește la ora 20.40. (Agerpres)

S-a încheiat și ediția 1968 a campionatului național de box, s-a încheiat prin meciuri nice mai bune, nici mai rele decît acelea cu care ne-am obișnuit finalele ultimilor ani. Dar astăzi nu vrem să comentăm nivelul tehnic sau cel spectacular al întrecerilor. Am vrea să încercăm o discuție deschisă, „fără mînuși”, asupra problemelor de ordin managerial ale pugilatului românesc, pentru aducerea lui la nivelul posibilităților reale și al consacrarii pe plan internațional.

Pe meleagurile noastre pasunea publicului lor pentru pugilat modern s-a aprins relativ tîrziu, abia după primul război mondial. Dar mercurul termometric al pasiunii a urcat mult mai rapid decît al altelor, datorită faptului că suportorii boxului au avut satisfacția să vadă apărîndu-se tineri luptători cu surprinzătoare aptitudini pentru acest sport bărbătesc, al curajului, dirigenței și îndemnității. Nu trecuseră nici șase ani de la prima gală bucureșteană, și iată că în 1930 un licean, care nici în zilele noastre n-ar fi fost ca vîrstă considerat cetățean „major”, adică titlul european profesionist la categoria „musca”. Ii ască și-l câștigă în acel iunie 1930 în fața unei mulțimi de cinci sau șase mii de spectatori, cîț putuseră cuprinde „Arenale Romane”. Un nume, Lucian Popescu, care avea să se transforme, după numai vreo ani și jumătate, în renumele primului boxer cu două titluri europene deținute simultan!

Dar și Toma Aurel (campion european la categoria „cocoș”), Milică Theodorescu, Gheorghe Axioti, Gheorghe Popescu, Ion Chiriac, mai apoi și Ion Popa, au adus la vremea respectivă o binemeritată faimă internațională pugilatului nostru.

După 1948, când a fost desființat profesionalismul, condamnabil în special datorită venalității moravurilor sale, a apărut o generală exemplară de luptători care nu continuau tradiția impunîndu boxul românesc la cele mai înalte competiții ale amatorilor, Olimpiadele din 1952 și 1956. Linca, Mircea Dobrescu, Negrea, Flai, Tîță, Tîță Dumitrescu au lăsat suptierilor amintirea unor performanțe, dar și a unor gale de mare pretuire...

În ultimii ani, boxul nostru — atît de apreciat mai de mult — nu mai acordă satisfacții cuvenite numelor în renumele primului boxer cu două titluri europene deținute simultan! La Tokio în 1964, nici unul (!). Pe ringurile din țară „scriema tehnică” cedează terenul în fața necăzului, care are un nivel deosebit de înalt. Tinerii cu aptitudini continuă să existe. Ne-o dovedesc adolescenții talentați care apar în ringuri. Din punct de vedere administrativ, ca și financiarmente, dispunem de posibilități mai mari decît orînd. Și atunci, de ce nu progresază boxul românesc?

Proiectul Codului penal al Republicii Socialiste România în discuția Comisiei juridice a Marii Adunări Naționale

În cadrul sesiunii a 10-a a Marii Adunări Naționale, Comisia juridică, întrunită sub președinția prof. univ. Traian Ionăscu, își desfășoară lucrările cuprinzînd proiectul Codului penal al Republicii Socialiste România, care urmează să fie dezbătut în actuala sesiune a Marii Adunări Naționale.

În ședințele din 10 și 11 iunie, ministrul justiției, Adrian Dimitriu, a dat explicațiile cerute de deputații care au participat la discuții.

Lucrările Comisiei juridice continuă. (Agerpres)

Concurs de admitere pentru viitorii tehnicieni agricoli

Liceul agricol din Tirgu Mures primește, pînă la 16 iunie a.c., înscrierile pentru concursul de admitere în anul I în specialitatea tehnician agronom, zootehnist și veterinar, cu durata de școlarizare de cinci ani (învățămînt la zi) și în specialitatea tehnician contabil și merceologii agricoli, cu durata de școlarizare de patru ani (învățămînt la zi și fără frecvență). Concursul de admitere va avea loc între 17—27 iunie și va consta în probe scrise și orale la limba română și matematică. Se pot prezenta absolvenți ai școlii generale (8 și 7 clase) în vîrstă de pînă la 17 ani împliniți în cursul acestui an. La înscriere sînt necesare, pe lingă cerere, certificatul de naștere (original și copie necertificată), certificatul de absolvire în original, certificatul medical elib-

rat de circumscripția medico-sanitară și rezultatul analizei sîngelui și radiografiei pulmonare.

La liceul agricol din Tirgu Mures vor funcționa în viitorul an școlar și cursuri fără frecvență. Pentru aceste cursuri, înscrierile se vor face între 15—31 august, în baza unei cereri însoțite de actele menționate pentru învătămîntul de zi și zi o dovadă de îndeplinire a funcției îndeplinite la unitatea agricolă de unde provin candidatul, absolvent al școlii generale sau al unei școli echivalente, indiferent de vîrstă. Concursul de admitere se va ține între 1—9 septembrie a.c.

Informații suplimentare se pot obține la secretariatul liceului din Tirgu Mures, telefon 46.23.

SPORT

SELECȚIONATA FEMININĂ A ROMÂNIEI — CAMPIOANĂ MONDIALĂ LA POPICE

Echipa masculină a ocupat locul al doilea

LINZ 11 (Agerpres). — Selecționata feminină de popice a României a reușit așezarea la Linz un strălucit succes cucerind dintr-un titlul mondial. În lupta pentru obținerea medaliei de aur la cea de-a 7-a ediție a acestei competiții sportive române, Florica Negoițiu (432), Tina Balaban (374), Crista Szocs (450), Elena Trandafir (415), Margareta Szeman (421) și Cornelia Moldoveanu (394), s-au comportat remarcabil, ocupînd primul loc în clasamentul final, cu un total de 2.506 puncte.

Pe locurile următoare s-au clasat reprezentativele Cehoslovaciei — 2.493 puncte; R. D. Germane 2.479 puncte; R. F. a Germaniei 2.412 puncte; Iugoslaviei 2.374 puncte; Austriei 2.354 puncte și Ungariei 2.317 puncte.

La masculin, titlul mondial a revenit echipei R. D. Germane cu 5.422 puncte. Echipa României s-a clasat pe locul doi cu 5.352 puncte. Au urmat în clasament R. F. a Germaniei — 5.315 puncte; Iugoslaviei 5.286 puncte; Ungaria — 5.259 puncte etc.

Un tablou creionat cifre ne dă următorul contur al boxului la încheierea anului 1967. Sînt în țară 126 de secții afiliate, dintre care 14 în București. Avem 203 antrenori cu licență, însă doar 37 licențiați cu normă, întrucît în țară nu există o normă. Restul, nu profesază!

Prin urmare, aproape 50 la sută dintre antrenorii calificați nu duc activitate de instruire; două treimi dintre cei care profesază o fac prin plăcintă, ei avînd munca de bază în altă activitate (de exemplu secții majoritatea, dispun doar de tehnicieni „în timpul liber”, cum sînt, practic, cele mai multe dintre „jurnaliștii de normă”); zeci de secții n-au deloc antrenori! În asemenea condiții, cum se poate menține nivelul boxului la un nivel tehnic scăzut? Doar tehnica nu se poate învăța „în particular”, fără profesor, fără antrenor, nu se poate.

Contribuție de seamă la dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare româno-congoleze

(Urmare din pag. 1)

tății la încheierea vizitei, au convenit să facă un schimb de delegații de experți, care să studieze posibilitățile concrete de dezvoltare a relațiilor dintre cele două țări și să facă propuneri guvernelor privind extinderea schimburilor comerciale, realizarea cooperării economice și tehnice, a colaborării culturale științifice. În dorința de a menține contactele între șefii celor două state, secretarul general al Mișcării Naționale a Revoluției, președintele Republicii Congo, Alphonse Massamba-Debat, a adresat secretarului general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, invitația de a face o vizită în Republica Congo, invitație care a fost acceptată cu plăcere.

În cursul convorbirilor oficiale un loc important l-a ocupat, de asemenea, schimbul de vederi cu privire la problemele actuale ale vieții internaționale.

Poporul român, partidul nostru, România socialistă nutrește sentimente de profundă prietenie și solidaritate față de poporul și guvernul țării noastre, care au realizat un progres în lupta pentru eliberarea lor națională în Africa, Asia și în alte regiuni ale lumii. Țara noastră sprijină lupta tinerelor state pentru consolidarea independenței, pentru dezvoltarea economică și infaptuirea unor prefaceri sociale progresiste, împotriva oricăror încercări ale forțelor colonialismului și neocolonialismului de a-și redobîndi privilegiile.

Subliniind creșterea forțelor care luptă în întreaga lume pentru pace, independență națională și progres social, împotriva imperialismului și reacțiunii, România și Republica Congo au condamnat energic asigurarea colonială din Angola, Mozambic, Guinea Bissau, zisa „porțugheză”, precum și politica „discriminării” rasiale din Republica Sud-Africană și Rhodesia, și-au exprimat solidaritatea cu toate popoarele care luptă pentru independență și libertate. Țara noastră a ținut să-și manifeste încă o dată sprijinul deplin față de eforturile tinerelor state africane pentru dezvoltare și consolidarea independenței lor naționale.

Abordînd problema lichidării obstacolelor care stau în calea unei dezvoltări normale a vieții internaționale, cei doi șefi de state au subliniat că o importanță deosebită are în această direcție întemeierea

raporturilor dintre state pe respectarea strictă a principiilor independenței și suveranității naționale, a deplinei egalități în drepturi și a neamestecului în treburile interne ale altor țări. Ei și-au reafirmat deplina lor sprijin față de lupta eroică a poporului vietnamez și s-au pronunțat cu fermitate pentru încetarea necondiționată a bombardamentelor S.U.A. asupra Republicii Democrate Vietnam și a oricăror acte de război împotriva poporului vietnamez. Părțile și-au exprimat speranța că convorbirile începute la Paris între reprezentanții R.D. Vietnam și S.U.A. vor netezi calea spre reglementarea pașnică a problemei Vietnamului. În legătură cu situația din Orientul Apropiat, cei doi președinți și-au exprimat convingerea că pentru înălțarea încordării din această zonă este necesară aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967.

Cele două părți au subliniat în mod deosebit necesitatea unității de acțiune a tuturor forțelor democratice și progresiste pentru zădărnicierea acțiunilor agresive ale imperialismului, pentru instaurarea unei păci trancine în lume și promovarea dezvoltării libere a popoarelor pe calea progresului. După cum se știe, convins că pentru zădărnicierea planurilor urzite de cercurile imperialiste o importanță deosebită are unitatea tuturor forțelor antiimperialiste. România socialistă, Partidul Comunist Român depun eforturi stăruitoare pentru intensificarea contactelor și colaborării cu toate forțele antiimperialiste, cu toate statele care se pronunță pentru dezvoltarea colaborării între popoare, considerînd că în acest fel își îndeplinesc înaltele lor îndatoriri internaționale.

Secretarul general al C.C. al P.C.R. și secretarul general al Mișcării Naționale a Revoluției din Republica Congo — se arată în comunicat — și-au exprimat satisfacția față de evoluția din ultimii ani a relațiilor dintre cele două țări, subliniind dorința reciprocă de a le dezvolta în continuare, de a-și sporii aportul la întărirea luptei forțelor antiimperialiste.

Vizita în România a secretarului general al Mișcării Naționale a Revoluției, președintele Republicii Congo, Massamba-Debat, convorbirile avute cu acest prilej constituie o contribuție de seamă la întărirea prieteniei și colaborării între cele două țări, în interesul ambelor popoare, al cauzei păcii și progresului.

TELEGRAMS EXTERNE

Poziția P. C. J. în problema neutralității Japoniei

TOKIO 11 — Corespondentul Agerpres, Florea Tulu, transmite: Partidul Comunist din Japonia și-a anunțat luni poziția în problema neutralității Japoniei. Prezentînd ca alternativă a actualului „Tratat de securitate” japoano-american o politică în stare să asigure securitatea țării, Partidul Comunist din Japonia este de părere ca guvernul să dea publicității o declarație în care să arate că nu se va alătura nici unei alianțe militare și nici nu va permite altor țări să întreprindă trupe pe teritoriul țării. Copia acestei declarații ar urma să fie trimisă tuturor țărilor în vederea garanțiilor internaționale a neutralității Japoniei. În același timp, partidul comunist propune ca Japonia să încheie pacte de neagresiune cu un număr de țări.

TEHERAN

ÎNTEVEDEREA MINISTRULUI ROMÂN AL ECONOMIEI FORESTIERE CU PREMIERUL IRANULUI

TEHERAN 11. — Corespondentul Agerpres, N. Popovici, transmite: Marti la amiază, Mihai Suder, ministrul economiei forestiere, care face o vizită oficială în Iran, a fost primit de primul ministru, Amir Abbas Hoveida. La această întrevădere, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au participat din partea iraniană Nasser Golezorkhi, ministrul resurselor naturale, iar din partea română grupul de specialiști ce însoțesc pe ministrul economiei forestiere, precum și Pavel Silard, ambasadorul României la Teheran.

În aceeași zi, ministrul economiei forestiere și grupul de specialiști care-l însoțesc au avut convorbiri cu ministrul resurselor naturale, Nasser Golezorkhi, cu privire la cooperarea româno-iraniană în domeniul forestier. Seara, ministrul resurselor naturale al Iranului a oferit un dineu la Hotelul Hilton în onoarea ministrului român.

Sesiunea Camerei Populare a R. D. Germane

BERLIN 11 (Agerpres). — Camera Populară a R. D. Germane a aprobat marți, după două zile de dezbateri, mai multe legi. Unele dintre acestea, arată agenția A.D.N., sînt o consecință a aprobării de către Bundestagul vest-german a legislației excepționale. Printre altele, guvernul a fost împuternicit să înfrângă obligativitatea pașapoartelor și vizelor în transportul de tranzit și călătoriilor dintre Berlinul occidental și R. F. a Germaniei. Camera Populară a aprobat, de asemenea, perceperea unei taxe de la întreprinderile vest-germane și vest-berlineze pentru serviciile în domeniul transportului pe șosele și căile navale ale R. D. Germane.

Au fost adoptate de asemenea măsuri privind economia națională a R. D. Germane. Astfel, guvernul a fost însărcinat să elaboreze măsuri în domeniul economic pentru anii 1969—1970 și planul de perspectivă pentru perioada 1971—1975. Deputații au aprobat un raport cu privire la introducerea unor noi programe analitice și metode de predare în învățămînt.

Rejudecarea foștilor conducători ai aviației R. A. U.

CAIRO 11 (Agerpres). — După cum anunță agenția M.E.N., la Cairo a început luni cel de-al doilea proces intentat foștilor conducători ai aviației R.A.U., considerați răspunzători pentru loviturile primite la 5 iunie anul trecut din partea forțelor izraeliene. În februarie a.c., Tribunalul Militar Suprem din Cairo l-a condamnat pe mareșalul Mohammed Sedki Mahmoud, fost comandant al forțelor aeriene ale R.A.U., la 15 ani închisoare, iar pe comandantul apărării aeriene, vicemareșalul Ismail Labib — la 10 ani închisoare. Celelalte două persoane implicate în proces, comandantul aviației pe frontul din Sinaï, vicemareșalul Hamid Dogeldi, și comandantul șef adjunct al forțelor aeriene ale R.A.U., mareșalul Gamal Afifi, au fost achitați.

În urma demonstrațiilor, care au avut loc în unele orașe egiptene în semn de protest împotriva sentinței pronunțate de Tribunalul Militar Suprem, ministrul apărării al R.A.U., generalul Mohamed Pavvi, a hotărît constituirea unui alt tribunal militar pentru rejudecarea procesului.

„FĂRĂ MĂNUȘI”

despre probleme ale boxului românesc

te învăța cumsecade nici în cadrul cercului citorva ore destinate instruirii. De ce, în mod manifest, mulți antrenori cu licență în box nu sînt interesați în exercitarea profesiei? Mai întii fiindcă meseria de antrenor este supusă „intemperțiilor” provocate de goana pentru rezultate imediate. Această meserie le pare multora nestabilă și de aceea ei preferă stabilitatea altelei meserii în întreprinderi și instituții. Unii, avînd astfel „spatele acoperit”, acceptă o „jurnătate de normă”. În al doilea rând, salariul, de pildă la categoriile a III-a și a IV-a, unde înregistram o cifră de 80 de „abineri”, nu este de natură să determine fixarea exclusivă pentru munca de antrenor.

Dacă, la acest element mai adăugăm și faptul că în general antrenorii de box, contra specificului acestui sport, nu sînt interesați financiar de roadele muncii lor în ring și că s-au transformat în funcționari ca oricare alții, putem desopari una dintre cauzele penuriei de mari boxeri: o muncă foarte slabă la nivelul descoperirii și selecționării, al instruirii și al menținerii în activitate a tinerilor de talent. Fără antrenori experimentați, legați de meseria lor nu numai prin pasiune, ci și prin-o justă conștientare a marelui, boxul nu poate progresa.

Dacă aceasta este situația în rîndurile tehnicienilor boxului, să a-

bili și calificați) și cu tichete (cele nestabile și necalificate). De pildă, București are 287 boxeri cu carnet și 846 cu tichete. Dacă păstrăm proporția bucureșteană și la judecarea lui „4.700” (deci în județe situația este mult mai proastă), obținem o cifră aproximativă, totuși mult mai reală, de vreo 1500 de pugiliști „stabili”. Dintre ei, dacă scădem și juniorii, ajungem la circa 900 de boxeri, cifra care nu ne lasă multe iluzii cu privire la posibilitățile de apariție a unor pugiliști de talie veritabilă.

Se găsesc unii activiști sportivi care la critica sistemului competițional impropriu răspund: bine, dar nimic nu împiedică pe organizatorii locali să programeze gale „amicabile” atunci cînd nu există „carnete” oficiale. Aparent așa e! Dar să înălțăm aparențele. Îndeplinirea „dispozițiilor de sus”, pentru care pot fi „trași la răspundere” rămîne, deocamdată, crezul ce călăuzește activitatea cadrelor din organele locale sportive de la cluburi, asociații, secții. Inițiativele în plus nu aduc avantaje, în schimb, prin unele greșeli, pot provoca bătăie de cap suferite. Și atunci, cine este interesat să organizeze gale „multe” și „atractive”? Antrenorii? Dar ei sînt în fond funcționari ca oricare alții, cu salariu fix la zi fixă, indiferent de numărul galelor sau al meciurilor susținute de elevii lor!

se cheamă un sport „bogat” și prin urmare, teoretic, n-are nevoie de birocrații subvențiilor. Gălele, chiar acelea cuprinzînd meciuri amicale, dădează să organizeze ca lumea (încă nu e cazul la noi nici cu gale importante) aduc fonduri suficiente pentru a retribui pe organizatori și pe antrenori. (În alte țări boxul trăiește bine din propriile încasări și nici decum pe cheltuielile statului!). Ce-l de făcut totuși pentru „descătușarea” inițiativei locale care să provoace gale multe înconjurate de public larg și care să însemne, concomitent, prilejul pentru promovarea și menținerea continuă în activitate a numeroșii pugiliști? Toți specialiștii pe care l-am consultat, de la Lucian Popescu și pînă la Eustațiu Mărgărit, ne-au răspuns: Organizatorii de gale (ca și cei de spectacole) să fie retribuiți procentual în raport de încasări. Antrenorii să li se „suplimenteze” salariile prin prime (provenite tot din încasări) potrivit cu aportul lor la programul diferitelor gale. Atunci, antrenorii vor fi „interesati” în munca lor, se vor reînnoia și vor avea o încredere în tehnicienii și antrenorii, va începe reala activitate pentru depistarea talentelor, instruirea și promovarea lor, vor fi gale suficiente.

Dintr-o țară este care trag la fund boxul nostru este că „echipta-

rea” lui. Se știe, boxul, prin natura lui, este un sport cu caracter individual. Or, ne-am obișnuit pînă într-aitul cu „echipele” încît nu ne mai putem lipsi de ele! Însă în box s-au creat 11 categorii de greutate pentru a semăna cu o echipă de fotbal, ci pentru a se asigura condiții cât mai egale de luptă. Calculule „echipei” pe de altă parte sînt deosebit de atenționate pentru pregătirea individuală a pugilatului de mare valoare, permit apariția și menținerea unor elemente fără perspectivă fiindcă „pentru moment aduc puncte”, provoacă fortarea slăbirii în greutate cu scopul de a se accepti toate categoriile compromițîndu-se adesea viitorul, dar și sănătatea unor pugiliști.

Din 1948, treptat, s-au rupt orice contacte cu boxul profesionist, înclusiv celea de ordin tehnic. Dai boxul amator se deosebește de cel profesionist doar prin conținutul său etico-sportiv, prin caracterul pregătirii fizice și prin tactica adecvată meciurilor de scurtă durată. Însă tehnica fundamentală rămîne aceeași pentru ambele categorii. Ea trebuie învățată de la cel mai bun și adaptată posibilităților personale ale boxerilor români, dacă vrem să ne impunem prin individualități în arena internațională. Pericolul rămîinerii în urmă ca tehnici deosebiți ca antrenorii români meriții să rezece contactul cu școlile unde se antrenează așa ai pugilatului mondial și european, să vadă mari înțeleși pentru titluri și să învețe cu hîrnicie pentru recuperarea timpului pierdut. Ion Popa, antrenorul lotoiului rezece contactul cu școlile unde se antrenează așa ai pugilatului mondial și european, să vadă mari înțeleși pentru titluri și să învețe cu hîrnicie pentru recuperarea timpului pierdut. Ion Popa, antrenorul lotoiului rezece contactul cu școlile unde se antrenează așa ai pugilatului mondial și european, să vadă mari înțeleși pentru titluri și să învețe cu hîrnicie pentru recuperarea timpului pierdut.

Situația precară de astăzi s-a creat prin acumularea de-a lungul anilor a numeroase greșeli ce s-au așternut ca un strat gros de rușină. Din păcate nici fostul U.C.F.S., nici federația de box în diferite componente n-au luptat împotriva procesului de rușinare — și chiar nici astăzi nu se observă că se întreprinde o acțiune energetică de redresare. Nu crede oare C.N.E.F.S. că este de datoria sa ca, împreună cu Federația de box, să analizeze ce se întîmplă și ce se va întîmpla cu un sport atît de popular, atît de tradițional îndrăgit și pentru care sportivii mari au dovedit și mai dovedesc norii apăsători? Poate că ar fi utilă o discuție publică, pe diverse planuri, sau o lărgire a competențelor federației de specialitate — în prezent limitate de C.N.E.F.S. și aparatul său. Trebuie să ne străduim spre a crea pugilatului românesc un nou cadru, mai vast, mai elastic și mai propice din punct de vedere organizatoric, administrativ-financiar, fructificînd deplin toate posibilitățile oferite sportului în țara noastră.

Valeriu MIRONESCU

viața internațională

SAIGON Baraj de mortiere și rachete lansat de forțele patriotice

SAIGON 11 (Agerpres). — Pentru a 25-a oară începând de la 5 mai a.c., timp de 20 de minute Saigonul a fost supus marți dimineața unui intens baraj de mortiere și rachete lansat de detașamentele forțelor patriotice din diferite direcții, de la sud-est, nord, vest și est — anunță agențiile de presă. Obiectivele principale le-au constituit palatul prezidențial și Ambasada S.U.A. din capitala sud-vietnameză.

Instalațiile de lansat rachete sînt amplasate, potrivit agenției A.P., la distanță de 9,6 kilometri de Saigon. O parte din rachetele lansate au lovit clădiri aparținînd ministerelor apărării, poștelor și telecomunicațiilor și alte instituții guvernamentale. A fost lovită o clădire situată la numai 20 metri de palatul prezidențial. Centrul american de comunicații internaționale de la Saigon a fost distrus. Tirul coordonat al atacului cu rachete de 122 milimetri a fost declanșat la aceeași oră din toate direcțiile.

În urma acestor atacuri declanșate de unități ale Frontului Național de Eliberare, autoritățile militare americano-saigoneze au intrat în derută. Agenția France

Presse transmite că pentru a face față acestei situații, întăriri ale americanilor și regimului de la Saigon se îndreaptă spre capitală pentru a consolida sistemul defensiv. Comandamentul american încearcă să creeze o centură de protecție, „centura rachetelor” („Rocket belt”). Dar, după cum conștientizează agențiile de presă, în ciuda tuturor măsurilor instituite pînă acum de Comandamentul americano-saigonez, forțele F.N.E. au declanșat numeroase bombardamente asupra Saigonului.

Premierul suedez Erlander denunță politica violenței

STOCKHOLM 11 (Agerpres). — În capitala Suediei au început lucrările Congresului Partidului social-democrat muncitoresc. Cuvîntul de deschidere a fost rostit de președintele partidului, premierul Tage Erlander. Caracterizînd situația internațională, Erlander a subliniat pericolul crescînd ce decurge din inechitatea socială și acțiunile violente comise în unele regiuni ale lumii. El s-a referit, între altele, la asasinările politice menționînd în acest sens uciderea senatorului Robert Kennedy. „Războiul din Vietnam, conflictul din Orientul Apropiat, lovitura militară de stat din Grecia constituie, de asemenea, manifestări ale violenței”, a spus premierul suedez.

Cordoane de poliști lo uziene „Renault” din Flins, unde au avut loc în ultimele zile un șir de incidente

SITUAȚIA SOCIALĂ ȘI POLITICĂ DIN FRANȚA

PARIS (Agerpres). — Ieri, liderii diverselor formațiuni politice au procedat la ultimele pregătiri în vederea declarațiilor electorale pe care le vor face, începînd de miercuri, la televiziune. Precisînd, primul mare miting din cadrul campaniilor electorale a și avut loc luni seara la Paris la Palatul sporturilor, unde secretarul general al P.C.F., Waldeck Rochet, a rostit o cuvîntare în care a arătat că „pentru a se asigura stabilirea unui regim democratic autentic care să favorizeze înaintarea spre socialism nu există decît o singură cale: unirea tuturor forțelor muncitorești, democratice și progresiste ale țării”. „Partidul comunist, a continuat vorbitorul, a făcut și va face totul pentru a se realiza o înțelegere trinitară a tuturor forțelor democratice pe baza unui program clar care să servească drept fundament al formării unui guvern de uniune democratică în care comunitățile și-ocepe locul cuvenit”.

Observatorii din capitala Franței apreciază că evenimentele recente pe plan intern, precum și preocuparea pentru rezolvarea situațiilor pe care aceste evenimente le-au dezvoltat vor domina întreaga campanie electorală — a cărei durată va fi de numai 13 zile.

Între timp, reluarea lucrului s'confirma să se generalizeze într-o serie de ramuri ale economiei franceze. După 24 de zile de grevă, muncitorii uzinelor de avioane „Dassault” și „Sud-Aviation” și-au reluat marșul lucrului. Și-au încheiat marșii greva și muncitorii firmei „Kodak”. În sectoarele în care greva se menține, deosebi în industria de automobile, precum și în mediul studențesc domnește însă o via aglăție. În cursul nopții de luni spre

marți și marți dimineața s-au produs ciocniri violente la uzina din Sochaux a societății Peugeot, precum și la Meulan. Ciocniri violente au avut loc și în Carlierul latin. În cursul ciocnirilor de luni noaptea și marți dimineața, două persoane și-au pierdut viața. Numeroase persoane au fost rănite.

Moartea celor doi demonstrați a provocat proteste puternice din partea unor sindicate și a organizațiilor studențești. La chemarea unor organizații studențești, marți seara s-a desfășurat în Piața Gării de Est din Paris o demonstrație.

În rîndul mișcărilor studențești se remarcă prezența unui curent de opinie împotriva grupurilor extremiste care ignoră revendicările reale și juste ale studenților, propovăduind anarhia și violența. În mai multe facultăți au avut loc incidente între grupurile de studenți în care tendințe moderate și grupurile de extremiști.

Împotriva grupurilor extremiste a luat atitudine și secretarul general al P.C. Francez, Waldeck Rochet, care, în cuvîntarea rostită luni seara la Palatul sporturilor, a declarat că „prin recurgerea la violența orărbă și la declarațiile isterice”, aceste grupuri „desigur că și-au discreditat de fapt marea mișcare populară”. Ziarul „Le Monde” de marți după-amiază scrie, într-un editorial semnat de directorul său, Beauvieux, că este timpul ca toți studenții, și mai ales acei care de la început s-au angajat curajos în luptă, să facă cu conștientă și responsabilă că nu le vor urma în acțiunile lor extremiste, anarhice.

PRAGA Concluziile anchetei în cazul Sejna

PRAGA 11 (Agerpres). — Președintele guvernului R.S. Cehoslovace a dat publicității comunicatul cu privire la concluziile anchetei întreprinse în cazul Sejna. Ancheta a arătat că fuga generalului Sejna în străinătate s-a datorat în primul rînd faptului că el s-a temut că va fi tras la răspundere penală pentru delapidarea avutului obștesc. După cum reiese din comunicat, prin diferite afaceri ilicite, Sejna și-a înșușit suma de 513.816 coroane. Poate că acest lucru l-a determinat să fugă ascuns în țara sa, Sejna și-a putut ascunde într-o oarecare măsură viața imorală grație legăturilor personale cu fostul prim-secretar al C.C. al P.C.C., A. Novotny. Știînd prea bine că orice slăbire a sistemului puterii personale va însemna slăbirea sau pierderea propriei sale poziții, a arătat ancheta, în perioada planului C.C. al P.C.C. din ianuarie, cînd a fost înfățișat A. Novotny, Sejna a desfășurat o activitate ex-

cepțional de intensă pentru menținerea regimului puterii personale.

În cursul cercetărilor nu au fost obținute dovezi care să ateste că Sejna ar fi fost agentul vreunui serviciu de spionaj dusman și că acesta i-ar fi oranzat fuga peste hotare. Fuga, a arătat ancheta, a fost înlesnită de lipsurile grave existente în Ministerul Apărării Naționale și de faptul că procurorul militar nu a informat la timp despre activitatea criminală a lui Sejna. După cum se arată în comunicat, prin fuga lui Sejna în străinătate, Cehoslovacia i s-a adus prejudiciu, întrucît el cunoștea o serie de fapte privitoare la capacitatea de apărare a țării, tinute în cel mai strict secret.

În comunicat se arată, de asemenea, că Sejna a fost în legătură cu generalul-colonel Vladimir Janko și cu locotenent-colonelul Jiri Pockepky, șeful secției de anchetă din Praga, care s-au sinucis.

specialiști datorită dezvoltării impetuoză a agriculturii țării. În prezent, a spus el, în Cuba există 47 de instituții de învățămînt speciale, în care învață 35 de mii de oameni. În curînd, în fiecare an, școlile vor fi absolvite de mii de specialiști de care țara are nevoie.

Mahmud Riad, ministrul afacerilor externe al Republicii Arabe Unite, care se află într-o vizită oficială la Berlin, a fost primit marți de Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R.D.G. În aceeași zi, Mahmud Riad a avut convorbiri cu Otto Wintzer, ministrul afacerilor externe al R. D. Germane.

În baza unui acord încheiat între „British Petroleum” și societatea iugoslavă „Naltgas”, Iugoslavia va importa în viitor zece ani aproximativ 6 milioane tone de petrol brut provenit din Orientul Mijlociu.

În cadrul unei festivități care a avut loc la Universitatea din Leningrad, Teodor Marinescu, ambasadorul României în U.R.S.S., a oferit în dar universității, din partea Ambasadei române la Moscova, cărți românești. Cele 330 de volume dăruite universității leningreze sînt lucrări ale savanților și specialiștilor români în domeniile fizicii, chimiei, matematicii, medicinei, economiei, științelor tehnice, istoriei, filologiei etc.

Disputa politică din S. U. A.

într-o nouă fază

„Tema dezbaterilor trebuie să fie de alocuțiune înaintea noastră cum să facem «poliție» în lume, ci cum să facem ordine la noi acasă” — afirma ieri comentatorul postului de televiziune CBS, Erich Severeid, alăturîndu-se acelor personalități politice și comentatori de presă care au început să fie preocupați de întrebarea: „America, încontro?”.

După șocul produs de asasinarea lui Robert Kennedy, după înțelegerea faptului că această crimă a fost o nouă consecință a unui climat vicios, opinia publică americană, trezită încă o dată cu cru-

un nou element: colera dintre violența politică internă și violența externă a S.U.A. și violența climatică internă. „Este tragic, scrie John Ellis în „New York Times”, să vezi cum liderii noștri naționali deplîng mediul de violență din S.U.A., care a făcut posibilă asasinarea senatorului Kennedy și în același timp trimitem la închisoare tinerii care refuză să participe la violența din Vietnam”.

Tot atât de aspre sînt comentariile și aprecierile referitoare la cauzele profunde interne care au generat actuala degradare a societății americane. Sint dezvă-

CORESPONDENȚA DIN NEW YORK DE LA NICOLAE IONESCU

zime la realitate, caută răspunsuri la probleme care afectează direct întregul edificiu al politicii interne și externe a S.U.A. „Robert Kennedy a dispărut” — scrie „New York Times” — dar problemele care au animat campania sa pentru președinție rămîn. Cele mai importante dintre acestea sînt: cum poate pune capăt cel mai bine această țară războiului din Vietnam, cum poate salva pe cei săraci din mizerie și cum poate reconcilia rasele într-o societate dreaptă, nerepresivă”.

A fost evident încă din primul moment că cea mai mare parte a poporului american a ajuns la concluzia că asasinatul de la Los Angeles nu este un act izolat, nu este o întîmplare, ci consecința unei mizerii și a unei societăți. Reacția de indignare și amărăciune a opiniei publice din S.U.A. față de această nouă crimă demonstrează totuși, așa cum subliniază numeroși observatori, „începutul unei grave crize de încredere” în societatea americană. „Statele Unite — scrie „Christian Science Monitor”, „candidații care au rămas în cursă vor încerca să se prezinte acum drept adepți ai multora din principiile pe care le-a apărât Kennedy”, dar aceasta nu poate determina în nici un caz o restructurare radicală a pozițiilor.

În aceste zile, atenția observatorilor politici din S.U.A. se îndreaptă în special asupra confruntărilor din partidul democrat. Dispariția lui Robert Kennedy a însemnat dispariția principalului candidat în jurul căruia se construiește actuala administrație în S.U.A. În Vietnam sînt de multă vreme elemente majore în cadrul vieții politice americane. Demonstrațiile de amploare ale tineretului și studenților, refuzul de înrolare în armata intervenționistă, arderea fișelor de recrutare, comentariile presei și declarațiile unor proeminente personalități politice atestă din plin acest lucru. De astă dată însă, protestul față de războiul din Vietnam i se adaugă

partidului democrat un nou element: colera dintre violența politică internă și violența externă a S.U.A. și violența climatică internă. „Este tragic, scrie John Ellis în „New York Times”, să vezi cum liderii noștri naționali deplîng mediul de violență din S.U.A., care a făcut posibilă asasinarea senatorului Kennedy și în același timp trimitem la închisoare tinerii care refuză să participe la violența din Vietnam”.

Tot atât de aspre sînt comentariile și aprecierile referitoare la cauzele profunde interne care au generat actuala degradare a societății americane. Sint dezvă-

luite și denunțate inechitatea socială, mizeria în care trăiesc unele pături ale populației, inegalitatea rasială. În această atmosferă și în aceste condiții se reia în S.U.A. „evenimentul politic nr. 1” al anului — campania electorală. Guvernatorul Rockefeller a întrerupt motorul încă de luni cînd a rostit — sub strictă pază a serviciului secret — un discurs în Pennsylvania, lansîndu-se în campania electorală cu intenția de a obține învestitura partidului republican pentru a candida la funcția de președinte. Senatorul democrat McCarthy își va relua campania joi și tot în zilele următoare se vor relansa în dispută și ceilalți candidați principali reprezentînd partidele democrat și respectiv republican, — Hubert Humphrey și Richard Nixon.

Deșigur, așa cum remarca „Christian Science Monitor”, „candidații care au rămas în cursă vor încerca să se prezinte acum drept adepți ai multora din principiile pe care le-a apărât Kennedy”, dar aceasta nu poate determina în nici un caz o restructurare radicală a pozițiilor. În aceste zile, atenția observatorilor politici din S.U.A. se îndreaptă în special asupra confruntărilor din partidul democrat. Dispariția lui Robert Kennedy a însemnat dispariția principalului candidat în jurul căruia se construiește actuala administrație în S.U.A. În Vietnam sînt de multă vreme elemente majore în cadrul vieții politice americane. Demonstrațiile de amploare ale tineretului și studenților, refuzul de înrolare în armata intervenționistă, arderea fișelor de recrutare, comentariile presei și declarațiile unor proeminente personalități politice atestă din plin acest lucru. De astă dată însă, protestul față de războiul din Vietnam i se adaugă

partidului democrat un nou element: colera dintre violența politică internă și violența externă a S.U.A. și violența climatică internă. „Este tragic, scrie John Ellis în „New York Times”, să vezi cum liderii noștri naționali deplîng mediul de violență din S.U.A., care a făcut posibilă asasinarea senatorului Kennedy și în același timp trimitem la închisoare tinerii care refuză să participe la violența din Vietnam”.

Tot atât de aspre sînt comentariile și aprecierile referitoare la cauzele profunde interne care au generat actuala degradare a societății americane. Sint dezvă-

luite și denunțate inechitatea socială, mizeria în care trăiesc unele pături ale populației, inegalitatea rasială. În această atmosferă și în aceste condiții se reia în S.U.A. „evenimentul politic nr. 1” al anului — campania electorală. Guvernatorul Rockefeller a întrerupt motorul încă de luni cînd a rostit — sub strictă pază a serviciului secret — un discurs în Pennsylvania, lansîndu-se în campania electorală cu intenția de a obține învestitura partidului republican pentru a candida la funcția de președinte. Senatorul democrat McCarthy își va relua campania joi și tot în zilele următoare se vor relansa în dispută și ceilalți candidați principali reprezentînd partidele democrat și respectiv republican, — Hubert Humphrey și Richard Nixon.

Willy Brandt despre politica R.F.G. față de țările Europei răsăritene

VIENA 11 (Agerpres). — Într-o cuvîntare rostită ieri la Asociația austriacă de politică externă și relații internaționale, Willy Brandt, ministrul vest-german al afacerilor externe, a vorbit despre politica Germaniei occidentale față de țările din Europa răsăriteană. El a reafirmat dorința guvernului său de a îmbunătăți relațiile bilaterale cu țările socialiste, subliniînd în această privință importanța pe care o acordă relațiilor cu Uniunea Sovietică. O reconciliere cu Polonia ar avea o „importanță istorică”, a declarat ministrul de externe vest-german în legătură cu aceasta, Willy Brandt s-a referit la frontiera Oder-Neisse, arătînd că Germania occidentală „respectă frontierele actuale”. El a reafirmat însă, totodată, teza guvernului său, după care o asemenea recunoaștere ar avea caracterul unei măsuri tranzitorii, condiționate de „un proces care să ducă la un tratat de pace”.

BRUXELLES. — Peste 5000 de fermieri din țările Pieței comune au organizat de curînd o puternică demonstrație în capitala belgiană, exprimîndu-și nemulțumirea față de măsurile de reducere a prețului de achiziție a laptelui, preconizate de miniștrii agriculturii ai țărilor C.E.E.

agențiile de presă transmit:

Procedura de extrădare a lui James Earl Ray, asasinul prezumtiv al lui Martin Luther King, a fost încheiată la Londra. Un mandat de arestare provizorie pentru asasinat a fost eliberat de judecătorul Frank Milton, la cererea consulatului american din Londra.

Convorbirile polono-daneze. La Copenhaga au început convorbirile între primul ministru danez, Hilmar Baunsgaard, și Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone. S-a făcut un larg schimb de păreri în legătură cu unele probleme internaționale importante, printre care războiul din Vietnam, situația din Orientul Apropiat, securitatea europeană și altele. Cu acest prilej, părțile au subliniat rolul statelor mici și mijlocii în lupta pentru slăbirea încercării și îmbunătățirea climatului în relațiile internaționale.

Delegația română condusă de Mihai Bălanescu, ministrul poștelor și telecomunicațiilor, care vizitează Uniunea Sovietică, a avut o convorbire cu N. D. Pșurțev, ministrul telecomunicațiilor al U.R.S.S. Cu acest prilej, au fost discutate probleme referitoare la activitatea și perspectivele dezvoltării telecomunicațiilor. Delegația română a plecat într-o călătorie prin Uniunea Sovietică, în cursul căreia va vizita orașele Leningrad, Kiev și Soci.

Starea de asediu, instituită acum cîteva zile în Senegal ca urmare a grevelor și manifestațiilor, a fost ridicată luni seara. Situația a revenit la normal, în special la Dakar, unde instituțiile publice și magazinele au fost redeschise.

A VI-a sesiune a Consiliului de Administrație al Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (P.N.U.D.),

din care fac parte 37 state membre ale O.N.U., printre care și România, a început ieri. La deschidere, delegațiile prezente au fost salutate de ministrul de externe al Austriei, Kurt Waldheim, după care Paul Hoffman, directorul P.N.U.D., s-a referit în cuvîntul său la activitățile complexe ale acestui organism al O.N.U. și perspectivele sale de dezvoltare.

Convorbirile sovieto-cehoslovace cu privire la posibilitățile de dezvoltare a colaborării economice dintre cele două țări au început marți la Moscova. Delegația guvernamentală sovietică la aceste convorbiri este condusă de Nikolai Babakov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Comitetului de Stat al Planificării al U.R.S.S., iar delegația cehoslovacă de Lubomir Strougal, vicepreședinte al guvernului R. S. Cehoslovace.

Președintele R. S. Cehoslovace, Ludvík Svoboda, a făcut o vizită în orașul Brno. Cu acest prilej, în oraș a avut loc un mare miting, în cadrul căruia președintele republicii a rostit o cuvîntare referitoare la procesul de dezvoltare a țării în perioada actuală. Ludvík Svoboda a făcut, de asemenea, o vizită la Academia militară „A. Zapotocky”.

Pregătirea de cadre în agricultura Cubei. Fidel Castro, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cuba, prim-ministru al Cubei, a rostit, în fața absolvenților din două școli tehnice agricole, o cuvîntare în care s-a referit la nevoile sporite de cadre de

Președintele R. S. Cehoslovace, Ludvík Svoboda, a făcut o vizită în orașul Brno. Cu acest prilej, în oraș a avut loc un mare miting, în cadrul căruia președintele republicii a rostit o cuvîntare referitoare la procesul de dezvoltare a țării în perioada actuală. Ludvík Svoboda a făcut, de asemenea, o vizită la Academia militară „A. Zapotocky”.

Pregătirea de cadre în agricultura Cubei. Fidel Castro, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cuba, prim-ministru al Cubei, a rostit, în fața absolvenților din două școli tehnice agricole, o cuvîntare în care s-a referit la nevoile sporite de cadre de

În cadrul unei festivități care a avut loc la Universitatea din Leningrad, Teodor Marinescu, ambasadorul României în U.R.S.S., a oferit în dar universității, din partea Ambasadei române la Moscova, cărți românești. Cele 330 de volume dăruite universității leningreze sînt lucrări ale savanților și specialiștilor români în domeniile fizicii, chimiei, matematicii, medicinei, economiei, științelor tehnice, istoriei, filologiei etc.